

องค์การรัฐสภา:ระหว่างประเทศ

และ:

ข้อบังคับหน่วยงานประจำชาติไทย

ใน

สภภาพรัฐสภา

สภภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก

องค์การรัฐสภาอาเซียน

สารบัญ

	หน้า
องค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ	1
สหภาพรัฐสภา	3
รัฐสภาไทยกับสหภาพรัฐสภา	21
สหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก	28
ศูนย์พัฒนาเอเชียและแปซิฟิก	35
ศูนย์วัฒนธรรมเอเชียและแปซิฟิก	38
องค์การรัฐสภาอาเซียน	44
สมาคมเลขาธิการรัฐสภา	53
ข้อบังคับหน่วยประจำชาติไทยในสหภาพรัฐสภา	58
ข้อบังคับหน่วยประจำชาติไทยในสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก	67
ข้อบังคับหน่วยประจำชาติไทยในองค์การรัฐสภาอาเซียน	76

องค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

ในสถานการณ์ปัจจุบันการติดต่อสื่อสารข้อมูลข่าวสาร สามารถสื่อไปยังบุคคลต่าง ๆ ทั่วโลกได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เหตุการณ์ซึ่งเกิดในภูมิภาคใดภูมิภาคหนึ่ง สามารถที่จะส่งผลกระทบไปยังภูมิภาคอื่น ๆ ได้อย่างรวดเร็ว แนวโน้มการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจึงต้องการความร่วมมือจากนานาประเทศ ไม่เฉพาะแต่ประเทศคู่กรณีเท่านั้น การทำงานของรัฐสภาก็มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับรัฐสภาของประเทศต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจสถานการณ์อย่างถูกต้องและแก้ปัญหาไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น สมาชิกรัฐสภาทั้งหลาย จึงเกิดความคิดที่จะจัดตั้งองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศขึ้นเพื่อใช้เป็นเวทีที่จะให้สมาชิกรัฐสภามีโอกาสได้ร่วมประชุมพบปะเจรจาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน รัฐสภาไทยได้ร่วมเข้าเป็นสมาชิกและร่วมจัดตั้งองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศอยู่หลายองค์การเช่น องค์การ Asia-Pacific Parliamentary Forum : APPF องค์การรัฐสภาอาเซียน (ASEAN Inter-Parliamentary Organization : AIPO) เป็นต้น การจัดตั้งองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ แต่ละองค์การก็มีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป บางองค์การจัดตั้งขึ้นโดยไม่มีข้อผูกมัดบางองค์การก็มีการผูกมัดให้รัฐสภาที่จะเข้าเป็นสมาชิกจัดตั้งหน่วยประจำชาติขึ้นเพื่อที่จะเข้าเป็นสมาชิกและมีข้อผูกมัดซึ่งจะต้องดำเนินการบางประการ เช่น จ่ายค่าบำรุงองค์การอันเป็นเงื่อนไขของการเข้าเป็นสมาชิกของ องค์การนั้น ๆ

ปัจจุบันรัฐสภาได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การรัฐสภาระหว่างประเทศที่มีกฎบัตรขององค์การเรียกร้องให้รัฐสภาจัดตั้งหน่วยประจำชาติขึ้นเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามกฎบัตรและมติขององค์การรัฐสภาระหว่างประเทศอยู่ 3 องค์การ คือ

1. สหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Union : IPU)
2. สหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก (Asian-Pacific Parliamentarians' Union : APPU)
3. องค์การรัฐสภาอาเซียน (ASEAN Inter - Parliamentary Organization : AIPO)

นอกจากนี้ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้เข้าเป็นสมาชิกของสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (Association of the Secretaries General of Parliament : ASGP) อีกด้วย

ต่อไปนี้เป็นข้อมูลขององค์การรัฐสภาระหว่างประเทศดังกล่าวข้างต้น
โดยสังเขป

สหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Union : IPU)

สหภาพรัฐสภาเป็นองค์การระหว่างรัฐสภานานาชาติ ซึ่งถือว่าเป็นองค์การระหว่างประเทศองค์การหนึ่ง แต่สหภาพรัฐสภาแตกต่างจากองค์การระหว่างประเทศ โดยทั่วไป คือ สหภาพรัฐสภาเป็นองค์การระหว่างรัฐสภาด้วยกัน ไม่ใช่องค์การระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาลเหมือนองค์การระหว่างประเทศโดยทั่วไป อย่างไรก็ตาม สหภาพรัฐสภาก็ได้ปฏิบัติงานโดยมีการร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ เช่น สหประชาชาติด้วย ดังจะเห็นได้จากการที่สหภาพรัฐสภาจะจัดการประชุมสมาชิกรัฐสภาที่ไปร่วมประชุมสหประชาชาติขึ้น ทุก ๆ ปี จะมีการร่วมมือกับองค์การต่าง ๆ ในสหประชาชาติจัดการประชุมสมาชิกรัฐสภาในภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก

ประวัติความเป็นมา

ในระหว่างครึ่งหลังของศตวรรษที่ 19 ความคิดเห็นในการเรียกร้องให้มีการประชุมระหว่างมวลสมาชิกแห่งรัฐสภาเกี่ยวกับงาน สันติภาพ และความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกันได้เกิดขึ้นในกลุ่มประเทศภาคพื้นยุโรป โดยมีความ

เข้าใจว่าการประชุมร่วมกันนี้จะเป็นทางหนึ่งที่จะขจัดข้อขัดแย้งอันอาจจะมี และนำ
ความสงบสุขมาสู่โลก

ในปี พ.ศ.2431ได้มีการปรึกษาหารือเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์การ
รัฐสภาระหว่างประเทศขึ้นที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2431
ระหว่างสมาชิกแห่งรัฐสภาสองคน คือ เซอร์วิลเลียม แรนเดล ครีเมอร์ (Sir William
Randal Cremer) ชาวอังกฤษ กับนายเฟรเดริก ปาสซี (Frederic Passy) ชาว
ฝรั่งเศส โดยมีสมาชิกรัฐสภาอังกฤษ 7 คน กับ ฝรั่งเศสอีก 25 คน ได้เข้าร่วมใน
การประชุมด้วย

การประชุมระหว่างรัฐสภาได้เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 29 และ 30
มิถุนายน 2432 ณ กรุงปารีส โดยมีสมาชิกแห่งรัฐสภา 95 คน จาก 9
ประเทศ คือ ประเทศฝรั่งเศส อังกฤษ เบลเยียม เดนมาร์ก ฮังการี อิตาลี ไลบีเรีย
สเปน และสหรัฐอเมริกา เข้าร่วมในการประชุม

มติเรื่องแรกของการประชุมสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ 1 นี้ มีว่า “การ
ดำเนินงานของรัฐสภาทั้งหลายนั้นเป็นการกระทำที่ห่างจากความคิดเห็นของ
ประชาชนไปทุก ๆ ที่ ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้แทนปวงชนที่ได้รับเลือกขึ้นมา จะ

ได้ทำหน้าที่ของตนเกี่ยวกับงานของนโยบายในการที่จะนำประเทศของตนไปสู่ความยุติธรรม การนิติบัญญัติและภราดรภาพ”

จากการประชุมครั้งแรกนี้หลักการในการที่จะจัดตั้งสหภาพรัฐสภาจึงได้มีรูปร่างขึ้น แต่ก็ยังไม่ได้ดำเนินการอย่างจริงจัง อีกห้าปีต่อมา จึงได้เริ่มร่างธรรมนูญของสหภาพ และในการประชุมสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ 5 ณ กรุงเบอร์น ประเทศสวิส ที่ประชุมได้จัดตั้งสำนักงานกลางชื่อว่า “สำนักงานสหภาพระหว่างรัฐสภาเพื่อตัดสินกรณีพิพาทระหว่างประเทศ” และในที่สุดการประชุมสหภาพรัฐสภา ณ กรุงเฮก ประเทศเนเธอร์แลนด์ เมื่อปี พ.ศ. 2437 ธรรมนูญของสหภาพรัฐสภาก็ได้รับการรับรองจากมวลสมาชิกของสหภาพรัฐสภา

งานของสหภาพรัฐสภาแม้จะได้รับความกระทบกระเทือนจากสงครามโลกทั้งสองคราวเป็นอย่างมาก แต่ก็ยังคงดำเนินต่อไปด้วยดี และหลังจากสงครามโลกครั้งที่สองสำนักงานเลขาธิการสหภาพรัฐสภา ณ กรุงเจนีวา ได้ดำเนินงานในการที่จะรักษาโครงการของสหภาพรัฐสภาต่อไป การประชุมสหภาพรัฐสภาครั้งแรกหลังสงครามนี้ เป็นการประชุม ครั้งที่ 36 ในปี พ.ศ. 2490 ณ กรุงโคโร ประเทศอียิปต์ และต่อจากนั้นก็ได้ประชุมกันทุก ๆ ปี เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสหภาพรัฐสภาได้บัญญัติไว้ใน ธรรมนูญของสหภาพฯ มาตรา 1 วรรค 2 ซึ่งมีสาระว่าสหภาพรัฐสภาจะดำเนินงานเพื่อสันติภาพและความร่วมมือระหว่างประชาชนและเพื่อการจัดตั้งอย่างมั่นคงของสถาบันผู้แทน

ตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวแล้วนี้ สหภาพรัฐสภาจึงเป็นองค์การที่จะส่งเสริมให้มีการติดต่อสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างมวลสมาชิกแห่งรัฐสภาทั่วโลก อันจะเป็นทางหนึ่งที่จะนำมาซึ่งความสามัคคีและความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชาติทั่วโลกโดยผ่านทางผู้แทนของตนเอง นอกจากนี้ยังเป็นทางหนึ่งที่จะได้ร่วมมือกันในการที่จะสถาปนาและส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและการดำเนินงานสู่สันติภาพอันถาวร และการร่วมมือระหว่างประเทศ

อนึ่ง สหภาพรัฐสภายังได้ศึกษาถึงวิธีต่าง ๆ เพื่อขจัดปัญหาอันมีลักษณะเป็นเรื่องระหว่างประเทศและสมควรที่จะได้ดำเนินการทางรัฐสภา รวมทั้งศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนาการสถาบันแห่งรัฐสภาด้วย

โครงสร้าง

สหภาพรัฐสภาเป็นองค์การระหว่างประเทศองค์การหนึ่งซึ่งประกอบด้วยหน่วยประจำชาติต่าง ๆ ที่ตั้งขึ้นในรัฐสภาของประเทศที่มีอธิปไตยโดยสมบูรณ์ กล่าวคือ ธรรมนูญแห่งสหภาพรัฐสภาได้บัญญัติเกี่ยวกับการเข้าเป็นสมาชิกของสหภาพรัฐสภาไว้ว่า การที่จะเข้าเป็นสมาชิกของสหภาพรัฐสภานั้น รัฐสภาของแต่ละประเทศจะต้องดำเนินการจัดตั้งหน่วยประจำชาติขึ้นภายในรัฐสภาของตน

สำหรับผู้ที่จะเป็นสมาชิกของหน่วยประจำชาตินี้ คือ สมาชิกแห่งรัฐสภาของประเทศที่จัดตั้งหน่วยประจำชาติ

หน่วยประจำชาติที่ได้จัดตั้งขึ้น จะมีได้เพียงหน่วยเดียวเท่านั้นในรัฐสภาของแต่ละประเทศ การเข้าเป็นสมาชิกของสหภาพรัฐสภาจะต้องแสดงเจตจำนงและรับข้อผูกพันตามธรรมนูญแห่งสหภาพรัฐสภา คณะมนตรีสหภาพรัฐสภาจะให้ความเห็นชอบในการรับเข้าเป็นภาคีแห่งสหภาพรัฐสภา โดยคณะกรรมการบริหารจะเป็นผู้พิจารณาก่อน แล้วเสนอความเห็นของตนต่อที่ประชุมคณะมนตรีของสหภาพรัฐสภาต่อไป เมื่อคณะมนตรีสหภาพรัฐสภาพิจารณาเห็นชอบด้วย โดยเสียงข้างมากของที่ประชุมคณะมนตรีลงมติให้รับเข้าเป็นสมาชิกหน่วยประจำชาตินั้น ก็เริ่ม

เป็นสมาชิกของสหภาพรัฐสภาตั้งแต่นั้นเป็นต้นไปจนกว่าจะลาออกจากการเป็นสมาชิกหรือถูกระงับการเป็นสมาชิกไว้เนื่องจากเกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองซึ่งทำให้สถาบันรัฐสภาเป็นอันต้องถูกทำลายไป

หน่วยประจำชาติแต่ละหน่วยต้องมีข้อบังคับของตนเอง เพื่อเป็นกฎเกณฑ์ในการบริหารงานของหน่วย และแต่ละหน่วยจะต้องตั้งงบประมาณของตนเอง ซึ่งส่วนมากก็ได้มาจากงบประมาณของรัฐบาล ทั้งนี้ เนื่องจากสมาชิกของสหภาพรัฐสภาจะต้องเสียค่าบำรุงสหภาพรัฐสภาทุกปีแต่ละหน่วยจะมีอัตราค่าบำรุงไม่เท่ากัน การกำหนดอัตราค่าบำรุงนี้ได้อาศัยกฎเกณฑ์ที่แต่ละประเทศจะต้องเสียให้แก่องค์การสหประชาชาติ และรายได้ประชาชาติของแต่ละประเทศเป็นหลัก โดยคิดเป็นส่วนเฉลี่ยจากค่าใช้จ่ายประจำปีของสหภาพรัฐสภาในแต่ละปี

การประชุมของสหภาพรัฐสภาประกอบด้วย

1. การประชุมใหญ่ของสหภาพรัฐสภา
(Inter-Parliamentary Conference)
2. การประชุมคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา
(Inter-Parliamentary Council)
3. การประชุมคณะกรรมการบริหาร
(Executive Committee)

1. การประชุมใหญ่ของสหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Conference)

สหภาพรัฐสภามีการประชุมใหญ่ปีละ 2 ครั้ง โดยจะประชุมกันในเดือนมีนาคมหรือเมษายน และเดือนกันยายนหรือเดือนตุลาคม ของทุก ๆ ปี สำหรับสถานที่ประชุมนั้น มักจะประชุมกันตามเมืองหลวงของประเทศที่เป็นภาคี ซึ่งคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา จะเป็นผู้กำหนดสถานที่ประชุมใหญ่ในแต่ละปี ก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง การประชุมมักจะจัดขึ้นตามนครหลวงของประเทศภาคีภาคพื้นยุโรป แต่หลังจากสงครามโลกครั้งที่สองแล้ว ก็ได้มีการประชุมหมุนเวียนกันไปตามนครหลวงของประเทศภาคีทั่วทุกภูมิภาคของโลก อนึ่ง ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมใหญ่ของสหภาพรัฐสภา 2 ครั้ง คือ การประชุมสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ 45 ณ กรุงเทพฯ เมื่อปี พ.ศ. 2499 และการประชุมสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ 78 ในเดือนตุลาคม 2530 ณ กรุงเทพฯ นอกจากนี้ประเทศไทยยังเคยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมพิเศษมาแล้วหนึ่งครั้งคือ การประชุมพิเศษว่าด้วยความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก เมื่อปี 2534

การประชุมใหญ่ของสหภาพรัฐสภา ประกอบด้วยคณะผู้แทนจากหน่วยประจำชาติต่าง ๆ สำหรับจำนวนของคณะผู้แทนของแต่ละหน่วยนั้น ตาม

ธรรมนูญของสหภาพรัฐสภาระบุให้หน่วยประจำชาติของประเทศสมาชิกที่มีประชากรไม่เกิน 100 คนส่งผู้แทนเข้าประชุมได้ไม่เกิน 8 คน สำหรับประเทศสมาชิกที่มีประชากรมากกว่า 100 ล้านคนส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมได้ไม่เกิน 10 คน

การประชุมใหญ่ประจำปีของสหภาพรัฐสภานี้ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้แทนของสมาชิกแห่งรัฐสภานานาประเทศ มาแสดงความคิดเห็น อภิปรายกัน ในปัญหาระหว่างประเทศ ทั้งทางด้านการเมือง รัฐสภา สิทธิมนุษยชน เศรษฐกิจ สังคม และอื่น ๆ ตามระเบียบวาระการประชุมที่คณะมนตรีสหภาพฯ เป็นผู้กำหนด ให้ และหลังจากมีการอภิปรายแล้วที่ประชุมใหญ่จะมีการลงมติในร่างมติเรื่องต่าง ๆ ที่ได้อภิปรายไปแล้ว

คะแนนเสียงของแต่ละประเทศสมาชิกที่กำหนดไว้ในธรรมนูญของสหภาพรัฐสภามีที่มาจาก 2 ประการ ประกอบด้วย ประการแรก ทุกประเทศสมาชิกมีคะแนนเสียงจำนวน 10 เสียงเท่ากันทุกประเทศ กับ ประการที่ 2 คะแนนเสียงที่ใช้จำนวนประชากรของแต่ละประเทศสมาชิกเป็นตัวกำหนดจำนวนคะแนนเสียง เช่น ประเทศไทยมีคะแนนเสียงจากจำนวนประชากรในเกณฑ์ระหว่าง 50-60 ล้านคน ก็มีคะแนนเสียงเพิ่มอีก 7 เสียง รวมแล้วประเทศไทยมีคะแนนเสียงจำนวน 17 เสียง เป็นต้น

ในการประชุมใหญ่ของสหภาพรัฐสภาที่ประชุมจะมี คณะกรรมการ ซึ่งจัดตั้งโดยคณะมนตรีสหภาพรัฐสภาช่วยพิจารณารายละเอียดต่าง ๆ และเสนอรายงานและร่างข้อมติต่อที่ประชุมใหญ่ของสหภาพรัฐสภา ในปัจจุบันคณะมนตรีสหภาพรัฐสภาได้จัดตั้งคณะกรรมการถาวร เพื่อช่วยเหลือการทำงานของที่ประชุมใหญ่ของสหภาพรัฐสภาขึ้น 4 คณะ คือ

1. คณะกรรมการปัญหาการเมือง ความมั่นคงระหว่างประเทศ และการลดกำลังอาวุธ (Committee on Political Questions, International Security and Disarmament)
2. คณะกรรมการปัญหา รัฐสภา กฎหมาย และสิทธิมนุษยชน (Committee on Parliamentary, Judicial and Human Rights Questions)
3. คณะกรรมการปัญหาเศรษฐกิจ สังคม (Committee on Economic and Social Questions)
4. คณะกรรมการการศึกษา วิทยาศาสตร์ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม (Committee on Education, Science, Culture and Environment)

2. การประชุมคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Council)

คณะมนตรีสหภาพรัฐสภา ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยประจำชาติของประเทศสมาชิก ประเทศละ 2 คน โดยแต่ละหน่วยฯ แต่งตั้งขึ้นมาเป็นทางการก่อนกำหนดการประชุมใหญ่ประจำปีในแต่ละปี วาระการดำรงตำแหน่งสมาชิกของคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา เริ่มจากการประชุมใหญ่ครั้งหนึ่งไปจนถึงการประชุมใหญ่ครั้งต่อไป สมาชิกของคณะมนตรีสหภาพรัฐสภาต้องเป็นสมาชิกรัฐสภาในระหว่างวาระการดำรงตำแหน่งสมาชิกของคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา

คณะมนตรีสหภาพฯ เลือกสมาชิกของคณะมนตรีสหภาพคนหนึ่งเป็นประธาน มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละ 3 ปี สมาชิกที่พ้นวาระการดำรงตำแหน่งประธานไม่สามารถสมัครเข้ารับเลือกตั้งเพื่อดำรงตำแหน่งประธานอีกเป็นเวลา 3 ปี

ปกติคณะมนตรีสหภาพรัฐสภาจะประชุมกันปีละ 2 ครั้ง พร้อม ๆ กับการประชุมใหญ่สหภาพรัฐสภาเพื่อพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ตามระเบียบวาระที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหาร

งานสำคัญๆ ของคณะกรรมการสหภาพรัฐสภาได้แก่ กำหนดสถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ประจำปีของสหภาพรัฐสภา การพิจารณาการรับเข้าเป็นสมาชิกสหภาพรัฐสภา พิจารณาแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ระดับสูงของสหภาพฯ เช่น เลขาธิการสหภาพรัฐสภา และผู้สอบบัญชีสหภาพฯ แต่งตั้งคณะกรรมการประจำ หรือคณะกรรมการพิเศษของสหภาพรัฐสภา พิจารณาเสนอแนะตัวบุคคลที่เห็นสมควรเข้าดำรงตำแหน่งประธานของที่ประชุมใหญ่และสมาชิกแห่งคณะกรรมการบริหารของสหภาพฯ พิจารณาโครงการและงบประมาณประจำปีของสหภาพรัฐสภา และงานอื่น ๆ ที่ได้กำหนดไว้ในธรรมนูญแห่งสหภาพฯ

3. การประชุมคณะกรรมการบริหาร (Executive Committee)

คณะกรรมการบริหารประกอบด้วยสมาชิกของแต่ละหน่วยประจำชาติ จำนวน 13 คน โดยศาสตราจารย์ ดร. อห์เมด ฟาธี โซเรอร์ (Prof. Dr. Ahmed Fathi Sorour) ประธานคณะกรรมการสหภาพเป็นประธานคณะกรรมการบริหารโดยตำแหน่ง ส่วนสมาชิกของคณะกรรมการบริหารอีก 12 คนนั้นอย่างน้อยต้องเป็นสตรีจำนวน 2 คน มาจากสมาชิกของคณะกรรมการรัฐสภาซึ่งเลือกตั้งโดยที่ประชุมคณะกรรมการสหภาพรัฐสภา มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี แต่ทุก ๆ ปี ให้สมาชิกออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนอย่างน้อย 2 คน โดยวิธีจับสลาก

หมุนเวียนกันไป เมื่อหมดวาระการดำรงตำแหน่งแล้ว หน่วยประจำชาติใดที่เคยได้
รับการเลือกตั้งมาแล้ว จะไม่มีสิทธิเสนอชื่อผู้สมัครรับการเลือกตั้งอีกจนกว่าเวลา
ล่วงไปแล้ว 2 ปี สมาชิกของคณะกรรมการบริหารจะต้องเป็นสมาชิกแห่งรัฐสภา
และเป็นสมาชิกคณะมนตรีสหภาพฯ

คณะกรรมการบริหารฯ เป็นองค์กรบริหารของสหภาพรัฐสภาโดย
เป็นผู้ควบคุมการบริหารงานของสำนักงานเลขาธิการสหภาพรัฐสภา งานของ
สำนักงานเลขาธิการสหภาพฯ จะต้องส่งผ่านคณะกรรมการคณะนี้ ก่อนที่จะส่งเข้าที่
ประชุมคณะมนตรีซึ่งเป็นผู้กำหนดนโยบายของสหภาพรัฐสภา อำนาจและหน้าที่ที่
สำคัญ ๆ ของคณะกรรมการบริหารนี้ ได้แก่

ก. พิจารณาการขอเข้าเป็นสมาชิกหรือกลับเข้าเป็นสมาชิกสหภาพ
ของหน่วยประจำชาติต่าง ๆ ตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา 3 ของธรรมนูญ และ
แจ้งผลการพิจารณาต่อคณะมนตรี

ข. เรียกประชุมคณะมนตรีในกรณีฉุกเฉิน (มาตราที่ 18.2)

ค. กำหนดวัน เวลา สถานที่ของการประชุมคณะมนตรี และร่าง
ระเบียบวาระการประชุม

ง. เสนอแนะการบรรจุระเบียบวาระอื่น ๆ ของคณะมนตรี

จ. เสนอกิจกรรมและงบประมาณของสหภาพต่อคณะกรรมการ
(ระเบียบการคลัง, ข้อบังคับที่ 3 และ 4)

ฉ. รายงานกิจกรรมของคณะกรรมการบริหารต่อคณะกรรมการ ใน
รายงานของประธาน

ช. เสนอระเบียบวาระการประชุมต่อคณะกรรมการ โดยพิจารณาข้อ
เสนอของหน่วยประจำชาติต่าง ๆ

ซ. ควบคุมงานธุรการของสำนักงานเลขาธิการ และกิจกรรมซึ่ง
กำหนดโดยที่ประชุมหรือคณะกรรมการ รวมทั้งรับทราบรายงานและข้อมูลต่าง ๆ

ฅ. พิจารณาผู้สมัครตำแหน่งเลขาธิการ โดยเสนอต่อคณะกรรมการ
กำหนดวาระการทำงานของเลขาธิการซึ่งแต่งตั้งโดยคณะกรรมการ

ญ. งบประมาณเพิ่มเติมจากคณะกรรมการในกรณีที่งบประมาณ ที่
ตั้งไว้โดยคณะกรรมการไม่เพียงพอสำหรับกิจกรรมและงานธุรการของสหภาพฯ ใน
กรณีฉุกเฉินสามารถของงบประมาณเพิ่มเติมโดยจะแจ้งต่อคณะกรรมการในการประชุม
ครั้งต่อไป

ฎ. แต่งตั้งผู้ตรวจสอบบัญชีของสหภาพฯ (ระเบียบการคลัง, ข้อ
บังคับที่ 12)

ฏ. กำหนดระดับเงินเดือนและเงินตอบแทนของเจ้าหน้าที่สำนักงาน
เลขาธิการสหภาพฯ

จ. ปรับปรุงกฎข้อบังคับของคณะกรรมการบริหาร

ท. ปฏิบัติหน้าที่ผู้แทนคณะมนตรีตามธรรมนูญและกฎข้อบังคับ

สำนักงานเลขาธิการสหภาพรัฐสภา

(Secretariat)

สำนักงานเลขาธิการสหภาพรัฐสภาเป็นผู้ดำเนินกิจการของสหภาพรัฐสภาให้ดำเนินอยู่ตลอดเวลา และยังเป็นศูนย์กลางประสานงานติดต่อระหว่างหน่วยประจำชาติต่าง ๆ งานที่สำคัญของสำนักงานฯ คือ ติดต่อกับหน่วยประจำชาติต่าง ๆ เกี่ยวกับงานของสหภาพฯ จัดทำเอกสารของสหภาพฯ รวมทั้งเอกสารในการประชุมสหภาพฯ และทำรายงานการประชุมของสหภาพฯ ด้วย และเป็นศูนย์กลางดำเนินงานขององค์การต่าง ๆ ของสหภาพรัฐสภาและงานอื่น ๆ ตามที่ธรรมนูญแห่งสหภาพกำหนดไว้ คณะกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภาจะเป็นผู้ควบคุมการบริหารงานของสำนักงานเลขาธิการสหภาพฯ

สำนักงานเลขาธิการสหภาพรัฐสภาประกอบด้วยเลขาธิการสหภาพรัฐสภา 1 คน รองเลขาธิการฯ 1 คน ผู้ช่วยเลขาธิการฯ 1 คน และมีเจ้าหน้าที่อีกประมาณ 15 คน โดยมีเลขาธิการฯ เป็นหัวหน้ารับผิดชอบงานทั้งหมดของสำนักงานฯ เลขาธิการนี้เป็นผู้ที่คณะมนตรีสหภาพแต่งตั้งขึ้นมาจากบุคคลภายนอกที่มีได้เป็นสมาชิกแห่งรัฐสภา มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี แต่มีสิทธิที่จะได้

รับการแต่งตั้งซ้ำอีก สำนักงานเลขาธิการสหภาพฯ ตั้งอยู่ที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เลขาธิการสหภาพฯ คนปัจจุบันชื่อ นายปีแอร์ คอร์นิยอน (Mr. Pierre Cornillon)

ในปี พ.ศ. 2518 สหภาพรัฐสภาได้จัดตั้งศูนย์เอกสารรัฐสภานานาชาติ (International Centre for Parliamentary Documentation - CIDP) ขึ้นมา โดยให้อยู่ภายใต้การดำเนินงานของสำนักงานเลขาธิการสหภาพรัฐสภา งานของศูนย์เอกสารนี้ คือ ศึกษาเปรียบเทียบรัฐสภาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกผลิตเอกสารเกี่ยวกับการศึกษาเปรียบเทียบรัฐสภาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวมทั้งเอกสารในด้านความเคลื่อนไหวด้านรัฐสภาและการเลือกตั้งของประเทศต่าง ๆ ในแต่ละปี และจัดให้มีการสัมมนาระหว่างสมาชิกแห่งรัฐสภา เจ้าหน้าที่รัฐสภานักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ เพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

สมาชิกภาพ

ในปัจจุบันสหภาพรัฐสมามีสมาชิกอยู่ 133 ประเทศ (กันยายน 2539) ดังนี้ คือ

แอลเบเนีย	บอท์สวาน่า	คิวบา
แอลจีเรีย	บราซิล	ไซปรัส
อันดอร์รา	บูร์นดี	สาธารณรัฐเช็ก
อังกโกลา	แคนเมอรูน	สาธารณรัฐประชาธิปไตย- ประชาชนเกาหลี
อาร์เจนตินา	แคนาดา	เดนมาร์ก
อาร์เมเนีย	เคปเวิร์ด	จีบูตี
ออสเตรเลีย	สาธารณรัฐแอฟริกากลาง	เอกวาดอร์
ออสเตรีย	ชิลี	อียิปต์
อาเซอร์ไบจาน	สาธารณรัฐประชาชนจีน	เอลซัลวาดอร์
บังกลาเทศ	โคลัมเบีย	เอสโตเนีย
เบลารุส	โคโมรอส	เอธิโอเปีย
เบลเยียม	คองโก	ฟินแลนด์
เบนิน	คอ스타ริกา	ฝรั่งเศส
โบลีเวีย	ไอวอรีโคสต์	กาบอง
บอสเนียเฮอร์เซโกวีนา	โครเอเชีย	

เยอรมัน	สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	
กานา	ลัตเวีย	เนปาล
กรีซ	เลบานอน	เนเธอร์แลนด์
กัวเตมาลา	ลิเบีย	นิวซีแลนด์
ฮังการี	ลิโทเนีย	นิการากัว
ไอซ์แลนด์	ลักเซมเบิร์ก	นอร์เวย์
อินเดีย	มาลาวี	ปากีสถาน
อินโดนีเซีย	มาเลเซีย	ปานามา
สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน	มาลี	ปาปัวนิวกินี
อิรัก	มอลต้า	ปารากวัย
ไอร์แลนด์	มาร์แชลไอส์แลนด์	เปรู
อิสราเอล	มอริทาเนีย	ฟิลิปปินส์
อิตาลี	เม็กซิโก	โปแลนด์
จาเมกา	มอลโดวา	โปรตุเกส
ญี่ปุ่น	โมนาโก	สาธารณรัฐเกาหลี
จอร์แดน	มองโกเลีย	โรมาเนีย
คาซัคสถาน	โมซัมบิก	สหพันธรัฐรัสเซีย
เคนยา	โมร็อกโก	รวันดา
คูเวต	นามิเบีย	มาริโน

เซเนกัล	สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย	สหรัฐอเมริกา
สิงคโปร์	ไทย	อุรุกวัย
สโลวาเกีย	โตโก	อุสเบกิสถาน
สโลวีเนีย	ตูนิเซีย	เวเนซุเอลา
สเปน	ตุรกี	เวียดนาม
ศรีลังกา	อุกันดา	ยูโกสลาเวีย
ชูดาน	สหรัฐอเมริกาอิมิเรส	แซร์
สวีเดน	สหราชอาณาจักร	แซมเบีย
สวิตเซอร์แลนด์	สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย	ซิมบับเว

และสมาชิกสมทบ 3 องค์การ : Andean Parliament, Latin American Parliament,
Parliamentary Assembly of the Council of Europe

รัฐสภาไทยกับสหภาพรัฐสภา

ประวัติความเป็นมา

ประเทศไทยได้รับการทาบทามให้เข้าเป็นสมาชิกสหภาพรัฐสภาสองทางคือ ทางรัฐบาลและทางรัฐสภา ตั้งแต่ พ.ศ. 2491 ทางรัฐบาลติดต่อผ่านกระทรวงการต่างประเทศ ส่วนทางรัฐสภานั้น ประธานคณะมนตรีสหภาพรัฐสภาติดต่อกับประธานรัฐสภาไทย โดยครั้งแรกขอให้รัฐสภาไทยจัดส่งคณะผู้แทนไปสังเกตการณ์ การประชุมใหญ่ของสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ 37 ณ กรุงโรม ประเทศอิตาลี ในปี พ.ศ. 2491 แต่ในครั้งนั้นรัฐสภาไทยยังไม่พร้อม จึงไม่สามารถที่จะรับคำเชิญได้ อย่างไรก็ตาม ความพยายามที่จะดึงประเทศไทยให้เข้าเป็นภาคีของสหภาพ รัฐสภายังคงดำเนินต่อไป เพราะว่าในขณะนั้นประเทศไทยเป็นประเทศเอกราชประเทศเดียวในเอเชียอาคเนย์ที่มีระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยทางรัฐสภาแต่ยังไม่ได้เป็นภาคีของสหภาพรัฐสภา ประธานคณะมนตรีและเลขาธิการสหภาพรัฐสภาต่างก็พยายามติดต่อโดยตรงกับประธานรัฐสภาไทย ขณะนั้นคือ เจ้าพระยาศรัทธาธรรมาธิเบศ ทั้งทางส่วนตัวและทางการ ในที่สุดสหภาพรัฐสภาได้ส่ง นายปอล บาสทิต อดีตรัฐมนตรีฝรั่งเศส และประธานหน่วยรัฐสภาฝรั่งเศสมาเยือนประเทศไทยในฐานะตัวแทนของสหภาพรัฐสภา และได้พบปะหารือกับเจ้าหน้าที่

ชั้นผู้ใหญ่ของไทย ตลอดจนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับสมาชิกรัฐสภาและรัฐมนตรี
บางท่านในการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ.2492 คณะ
รัฐมนตรีได้มีมติให้ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎรรับเรื่องไป
พิจารณา รัฐสภาได้มีการประชุมเป็นการภายในเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2492
โดยที่ประชุมเห็นว่า สหภาพรัฐสภาเป็นองค์กรที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ ส่งเสริมการ
ปกครองระบอบประชาธิปไตยและมีนโยบายในการที่จะหาช่องทางเพื่อธำรงไว้ซึ่งสันติ
ภาพของโลกประกอบด้วยประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการปกครองในระบอบ
ประชาธิปไตยโดยทางรัฐสภาทั้ง จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีในฐานะ
รัฐบาลขณะนั้น ก็พร้อมที่จะให้ความร่วมมือและสนับสนุนทุกวิถีทาง ที่ประชุมรัฐสภา
จึงได้ตกลงในหลักการให้ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกสหภาพรัฐสภา โดยถือเอา
รัฐสภาไทยเป็นหน่วยประจำชาติ และสมาชิกแห่งรัฐสภาไทยเป็นสมาชิกหน่วยโดย
ตำแหน่งและได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่างข้อบังคับของหน่วยรัฐสภาไทย
พร้อมกันนั้นทางรัฐบาลก็แปรญัตติร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พ.ศ.
2493 เพื่อตั้งบสหภาพรัฐสภาในงบของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 200,000 บาท

ในการประชุมภายในของรัฐสภา เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ.
2493 ที่ประชุมได้ให้การรับรองร่างข้อบังคับของหน่วยประจำชาติไทย และ
พิจารณาจัดตั้งคณะกรรมการบริหารของหน่วยฯ มาตามข้อบังคับ หลังจากที่ได้

จัดตั้งคณะกรรมการบริหารของหน่วยฯเรียบร้อยแล้วคณะกรรมการบริหารได้มีหนังสือแจ้งความประสงค์เข้าเป็นสมาชิกของสหภาพรัฐสภาตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2493 เป็นต้นไป และในคราวประชุมคณะมนตรีแห่งสหภาพรัฐสภา ณ กรุงดับลิน ประเทศไอร์แลนด์ เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2493 ที่ประชุมได้มีมติเป็นเอกฉันท์ รับหน่วยประจำชาติไทยเข้าเป็นภาคีของสหภาพรัฐสภา

การถูกระงับการเป็นภาคีของสหภาพฯ

ที่ประชุมคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา สมัยประชุมที่ 111 ซึ่งได้ประชุมกันที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี ในปี พ.ศ. 2515 ได้ลงมติให้ระงับการเป็นภาคีสหภาพรัฐสภาของหน่วยประจำชาติไทยไว้ชั่วคราว เนื่องจากมีการปฏิวัติและยุบสภา

อย่างไรก็ตาม หน่วยประจำชาติไทยได้ขอสมัครเข้าเป็นสมาชิกของสหภาพรัฐสภาอีกครั้งหนึ่งในคราวประชุมคณะมนตรีสหภาพรัฐสภาสมัยประชุมที่ 112 ณ กรุงอาบิดจัน ประเทศไอวอรีโคสต์ ในเดือนเมษายน ปี พ.ศ. 2516 ที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร สมัยประชุมที่ 162 ซึ่งได้ประชุมกันที่รัฐสภาแห่งชาติไอวอรีโคสต์ได้พิจารณาการขอกลับเข้าเป็นภาคีสหภาพรัฐสภาของหน่วยประจำชาติไทย โดยได้เชิญผู้แทนของคณะผู้แทนหน่วยรัฐสภาไทยเข้าไปชี้แจงเกี่ยวกับ

อำนาจหน้าที่ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในการนี้ นายเสนาะ อุณากุลเลขาธิการ
หน่วยประจำชาติไทย ได้ตอบข้อสงสัยของสมาชิกในคณะกรรมการบริหารจนเป็นที่
พอใจ คณะกรรมการบริหารจึงได้มีมติเป็นเอกฉันท์ และเสนอให้รับการกลับเข้าเป็น
ภาคีสหภาพของหน่วยประจำชาติไทยต่อที่ประชุมคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา สมัย
ประชุมที่ 112 ซึ่งที่ประชุมคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา สมัยประชุมที่ 112 ได้ ลงมติ
เป็นเอกฉันท์ให้รับหน่วยประจำชาติไทยกลับเข้าเป็นสมาชิกของสหภาพรัฐสภา
ดังเดิม และยังคงเป็นภาคีสหภาพฯ อยู่จนกระทั่งบัดนี้

ตั้งแต่ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกสหภาพรัฐสภาหน่วยประจำ
ชาติไทย ได้รับเกียรติจากประเทศสมาชิกสหภาพรัฐสภาเลือกสมาชิกรัฐสภาไทย
เป็นกรรมการบริหารสหภาพรัฐสภา 2 ท่าน คือ

1. พระราชธรรมนิเทศ (พ.ศ. 2499)
2. นายสุวิทย์ คุณกิตติ (พ.ศ. 2530)

หน่วยประจำชาติไทยในสหภาพรัฐสภา

หน่วยประจำชาติไทยในสหภาพรัฐสภาประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภา
ทุกคน และสมาชิกกิตติมศักดิ์ซึ่งได้แก่ผู้เป็นอดีตสมาชิกรัฐสภา และที่เคยเป็น
ตัวแทนของหน่วยฯ ในคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา โดยได้ให้ความช่วยเหลือสหภาพ

เป็นอย่างดี และได้รับการเสนอจากหน่วยฯ ให้เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ อดีตสมาชิกหน่วยรัฐสภาไทย 3 คน ซึ่งเคยได้รับแต่งตั้งเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์คือ

1. พระราชธรรมนิเทศ (ถึงแก่กรรม)
2. พลอากาศเอก หะริน หงสกุล
3. พลเอก กฤษณ์ ชีเจริญ

อนึ่ง ปัจจุบันนี้ตามกฎหมายบัตรของสหภาพรัฐสภา อดีตสมาชิกรัฐสภาไม่สามารถเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ของหน่วยประจำชาติได้แล้ว คงแต่บัญญัติไว้ว่าสมาชิกของหน่วยประจำชาติประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภาแต่เพียงประการเดียว

หน่วยประจำชาติไทยจะมีการประชุมใหญ่ประจำปีปีละครั้ง แต่ถ้าประธานหน่วยฯ เห็นสมควรหรือเมื่อมีสมาชิกแห่งหน่วยฯ ไม่น้อยกว่ายี่สิบคนเข้าชื่อร้องขอให้เปิดประชุมใหญ่พิเศษ ประธานหน่วยฯ ก็มีอำนาจที่จะเรียกเปิดประชุมใหญ่พิเศษได้ การประชุมใหญ่ของหน่วยฯ จะต้องประชุมภายใน 60 วันหลังจากที่ได้เปิดประชุมสามัญแห่งรัฐสภาในการประชุมใหญ่ประจำปีแต่ละครั้ง จะมีการประชุมเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. รับรองรายงานการบริหารของคณะกรรมการบริหาร
2. รับรองบัญชีการใช้จ่ายเงินค่าบำรุงของเหรียญกษาปณ์ หลังจากที่ได้ฟังรายงานของผู้สอบบัญชีแล้ว
3. ดำเนินการทุกอย่างเท่าที่จำเป็น เกี่ยวกับการส่งเงินค่าบำรุงแก่สหภาพรัฐสภา ตามอัตราค่าบำรุงที่คณะกรรมการสหภาพรัฐสภาได้กำหนดไว้ตลอดทั้งการดำเนินการเพื่อให้มีงบประมาณการใช้จ่ายในการส่งคณะผู้แทนหน่วยฯ ไปร่วมประชุมสหภาพรัฐสภา
4. ดำเนินการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการบริหารเสนอต่อที่ประชุม โดยที่คณะกรรมการบริหารเห็นสมควรหรือโดยที่สมาชิกของหน่วยฯ ไม่น้อยกว่ายี่สิบคนเข้าชื่อร้องขอ

อนึ่ง เพื่อให้การบริหารงานของหน่วยประจำชาติไทยดำเนินไปโดยดีและถูกต้องตามครรลองของธรรมนูญแห่งสหภาพรัฐสภาและข้อบังคับของหน่วยฯ หน่วยฯ จึงจัดตั้งคณะกรรมการบริหารขึ้นมาคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกิน 10 คน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี

คณะกรรมการบริหารหน่วยประจำชาติไทย

คณะกรรมการบริหารของหน่วยประจำชาติไทยประกอบด้วย ประธานรัฐสภา รองประธานรัฐสภา เลขาธิการหน่วยฯ เหนรัญญิก ผู้สอบบัญชี หน่วยฯ และกรรมการบริหารอีกไม่เกิน 5 คน โดยประธานและรองประธานรัฐสภา เป็นประธานและรองประธานหน่วยฯ โดยตำแหน่ง ส่วนที่เหลือนั้น เลือกโดยที่ประชุมใหญ่ของหน่วยฯ ซึ่งจะมีการเลือกทุก 2 ปี สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นสำนักงานเลขาธิการบริหารของหน่วยฯ โดยมีเลขาธิการหน่วยฯ เป็น ผู้รับผิดชอบงานทั้งหมดของหน่วยฯ

งบประมาณของหน่วยประจำชาติไทย

จากการที่หน่วยประจำชาติไทยต้องเสียค่าบำรุงแก่สหภาพรัฐสภา ทุกปี ตามอัตราที่คณะมนตรีสหภาพฯ กำหนด ปัจจุบันเสียค่าบำรุงปีละ 31,902 ฟรังก์สวิส และต้องส่งคณะผู้แทนของหน่วยฯ ไปร่วมประชุมสหภาพรัฐสภาทุกปี จึงต้องมีงบประมาณประจำปีของหน่วยฯ โดยได้มาจากงบประมาณของรัฐส่วนหนึ่ง และจากค่าบำรุงจากสมาชิกของหน่วยฯ อีกคนละ 100 บาท ต่อปี

สหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก (ASIAN - PACIFIC PARLIAMENTARIANS' UNION)

สมาชิกริพรรคเสรีเดโมแครต (Liberal Democrat) ซึ่งเป็นพรรคการเมืองใหญ่ในญี่ปุ่น มีนาย Nobusuke Kishi เป็นหัวหน้า ได้ริเริ่มจัดตั้ง สหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชีย โดยได้เชิญสมาชิกรัฐสภาจากบรรดาประเทศในเอเชียมาร่วมประชุมปรึกษาหารือที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่นระหว่างวันที่ 27 และ 28 กุมภาพันธ์ 2508 ประเทศที่ส่งสมาชิกรัฐสภาไปร่วมประชุม ได้แก่ ประเทศไทย ไต้หวัน (เดิมเรียกว่าสาธารณรัฐจีน) สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ เวียดนาม สหพันธรัฐมาเลเซีย และสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ได้ให้อเอกอัครราชทูตของตนที่ประจำประเทศญี่ปุ่นเป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุมหารือครั้งนี้ ในที่สุดที่ประชุมได้ตกลงหลักการที่จะจัดตั้งสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชีย (Asian Parliamentarians' Union) ขึ้นและได้วางมาตรการเบื้องต้นพร้อมทั้งร่างกฎบัตรของสหภาพฯ เพื่อมอบให้ผู้แทนของแต่ละประเทศที่ได้เข้าร่วมประชุมนำเรื่องกลับไปหารือกับรัฐสภาของตนเสียก่อน ต่อมาในคราวประชุมสมัชชาใหญ่ ครั้งที่ 1 ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2508 ที่ประชุมได้พิจารณาร่างกฎบัตรอีกครั้งหนึ่ง และได้รับรองให้ใช้เป็นกฎบัตรของสหภาพฯ ต่อไปในการประชุมคณะมนตรีสหภาพฯ ครั้งที่ 1 ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ 30-31 พฤษภาคม 2509

ประเทศต่าง ๆ ที่เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่ได้ให้สัตยาบันเข้าร่วมเป็นสมาชิกของสหภาพฯ อย่างไรก็ตามในการประชุมของสหภาพฯ ครั้งต่อมาได้มีการแก้ไขกฎบัตรของสหภาพฯ หลายครั้ง เพื่อที่จะให้ กฎบัตรมีความเหมาะสมเข้ากับสถานการณ์และวิถีทางของโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งได้เปลี่ยนชื่อสหภาพฯ เป็นสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ประเทศต่าง ๆ ในมหาสมุทรแปซิฟิก ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของสหภาพฯ

สหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก มีวัตถุประสงค์ที่จะให้ได้และรักษาซึ่งอิสรภาพ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพื่อเป็นการธำรงไว้ซึ่งสันติสุขและความเจริญรุ่งเรืองที่ยั่งยืนนานของทวีปเอเชียและแปซิฟิก

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เหล่านี้ สหภาพฯ จะต้องดำเนินการดังนี้

1. ใช้ความพยายามทุกวิถีทางที่จะเสริมสร้างความเข้าใจอันดี และความสามัคคีระหว่างประเทศและประชาชาติทั้งหลายในเอเชียและแปซิฟิก โดยเฉพาะระหว่างประเทศภาคีของสหภาพฯ ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

2. สนับสนุนส่งเสริมบรรดาสมาชิกรัฐสภาของประเทศที่ยังมิได้เข้าเป็นสมาชิกที่เห็นชอบด้วยกับวัตถุประสงค์ของสหภาพฯ และแสดงความประสงค์ที่

จะส่งเสริมพัฒนาการของสหภาพฯ ให้จัดตั้งหน่วยประจำชาติของตนขึ้น และสมัคร
เข้าเป็นภาคีของสหภาพฯ ด้วย

3. ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และการแลกเปลี่ยนทาง
วัฒนธรรมและวิชาการ เพื่อวัตถุประสงค์ในการเพิ่มพูนความผาสุกร่วมกันระหว่าง
ประเทศต่าง ๆ ในเอเชียและแปซิฟิก โดยเฉพาะระหว่างประเทศภาคีของสหภาพฯ
บนพื้นฐานทางมนุษยธรรม

4. อภิปรายถึงเรื่องต่าง ๆ ที่กระทบกระเทือนต่อสันติภาพ และ
ความมั่นคงในทวีปเอเชียและแปซิฟิก และดำเนินการให้เป็นไปตามมติที่ได้ตกลง
กันไว้

5. เคารพในหลักการของอำนาจอธิปไตยและบูรณภาพแห่งอาณา
เขตของทุกประเทศและหลักการไม่เข้าแทรกแซงกิจการภายในของประเทศอื่น

โครงสร้าง

สหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิกประกอบด้วย หน่วย
ประจำชาติต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกหน่วยประจำชาติเหล่านี้ จัดตั้งขึ้นโดยมีความ
คิดเห็นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสหภาพฯ

องค์กรต่าง ๆ ของสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก มีดังนี้
คือ

1. สมัชชาใหญ่ (General Assembly) ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยประจำชาติต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกประเทศละไม่เกิน 5 คน เข้าร่วมในการประชุมสมัชชาใหญ่มีหน้าที่พิจารณากิจการต่าง ๆ ของสหภาพฯ โดยทั่วไป เช่น การให้ความเห็นชอบในการรับสมาชิกใหม่ การให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์ เป็นต้น

2. คณะมนตรี (Council) หน่วยประจำชาติต่าง ๆ ที่เป็นภาคีของสหภาพฯ จะแต่งตั้งผู้แทนประเทศละ 2 คน เป็นสมาชิกของคณะมนตรีให้มีหน้าที่ดำเนินกิจการของสหภาพฯ รวมทั้งจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานอื่น ๆ ที่สมัชชาใหญ่ได้จัดตั้งขึ้น

3. สำนักงานเลขาธิการกลางสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชีย และแปซิฟิกเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการเก็บรักษาเอกสารที่สำคัญติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยประจำชาติต่าง ๆ รวมทั้งเก็บรักษาและจัดทำรายงานเกี่ยวกับการดำเนินงานให้สัมฤทธิ์ผลตามมติของสหภาพฯ สำนักงานเลขาธิการกลางสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก ตั้งอยู่ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น มีเลขาธิการ 1 คน รองเลขาธิการ 1 คน และมีเจ้าหน้าที่อีกจำนวนหนึ่ง ให้ปฏิบัติหน้าที่ภายใต้การควบคุมการสั่งการของคณะมนตรี

อนึ่ง รัฐสภาไทยเคยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมของสหภาพฯ เป็นครั้งแรกคือในการประชุมคณะมนตรีสหภาพฯ ครั้งที่ 56 และการประชุมสมัชชาใหญ่สหภาพฯ ครั้งที่ 29 ระหว่างวันที่ 14-18 พฤศจิกายน 2537 ณ จังหวัดเชียงใหม่

สมาชิก

ตามกฎบัตรของสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก สมาชิกรัฐสภาหรือรัฐสภาของประเทศใด ๆ ที่เห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ของสหภาพฯ ก็จะจัดตั้งเป็นหน่วยประจำชาติขึ้นและจะสมัครเข้าเป็นสมาชิกของสหภาพฯ ได้ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากหน่วยประจำชาติที่เป็นสมาชิกเดิมทุกหน่วยในที่ประชุมสมัชชาใหญ่ ปัจจุบันหน่วยประจำชาติจะต้องชำระค่าบำรุงปีละ 3,600 เหรียญสหรัฐ

ในระยะ 2-3 ปีแรกของการจัดตั้งสหภาพฯ มีสมาชิกรวมทั้งสิ้น 9 ประเทศ คือ ไต้หวัน (เดิมเรียกสาธารณรัฐจีน) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี ราชอาณาจักรลาว สหพันธรัฐมาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ราชอาณาจักรไทย สาธารณรัฐเวียดนาม แต่ในปัจจุบันสหภาพฯ มีหน่วยประจำชาติ

ที่เป็นสมาชิกอยู่ 22 ประเทศ โดยแบ่งเป็นหน่วยประจำชาติ (National Member Groups) 20 ประเทศ, สมาชิกสมทบ (Associate Members Groups) 2 ประเทศ และประเทศผู้สังเกตการณ์ 1 ประเทศ (Observer)

สมาชิกหน่วยประจำชาติ

1) สาธารณรัฐจีน 2) คิวโกไอซ์แลนด์ 3) ฟิจิ 4) ญีปุ่น
5) สาธารณรัฐคีรีบาติ 6) สาธารณรัฐเกาหลี 7) สาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว 8) สหพันธรัฐมาเลเซีย 9) สาธารณรัฐมาร์แชลไอซ์แลนด์
10) สหพันธรัฐไมโครนีเชีย 11) สาธารณรัฐนาอูรู 12) ปาปัวนิวกินี
13) สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ 14) หมู่เกาะโซโลมอน 15) ราชอาณาจักรไทย
16) ราชอาณาจักรตองก้า 17) ตูวาลู 18) สาธารณรัฐวานูอาตู 19) ซามัว
ตะวันตก 20) สาธารณรัฐปาเลา

สมาชิกสมทบ

1) กวม 2) มารีนานาเหนือ

ประเทศผู้สังเกตการณ์

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (สถานภาพปัจจุบัน : เป็นผู้สังเกตการณ์ และอยู่ในระหว่างพิจารณาให้เป็นสมาชิกหน่วยประจำชาติ)

หน่วยงานพิเศษ

นอกจากการดำเนินงานในด้านที่เกี่ยวกับการประชุมเพื่อพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ของประเทศที่เป็นสมาชิกแล้ว สหภาพฯ ยังได้จัดตั้งหน่วยงานพิเศษขึ้นอีก 2 หน่วย ให้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับกิจการเฉพาะเรื่องของหน่วยงานดังกล่าว ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเอเชีย (ปัจจุบันเรียก “ศูนย์พัฒนาเอเชียและแปซิฟิก”) ซึ่งรับผิดชอบด้านเศรษฐกิจ และศูนย์วัฒนธรรมเอเชีย (ปัจจุบันเรียก “ศูนย์วัฒนธรรมเอเชียและแปซิฟิก”) ซึ่งรับผิดชอบด้านวัฒนธรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ศูนย์พัฒนาเอเชียและแปซิฟิก (Asian-Pacific Development Center)

ในการประชุมสมัชชาใหญ่ ครั้งที่ 3 ของสหภาพ ที่กรุงเทพฯ เมื่อปี พ.ศ. 2510 ผู้แทนหน่วยประจำชาติอินโดนีเซีย ได้เสนอให้จัดตั้งศูนย์พัฒนาเอเชีย โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้เป็นหน่วยงานสำหรับศึกษาค้นคว้าให้คำแนะนำแก่สหภาพ ด้านสังคมและเศรษฐกิจของประเทศสมาชิกที่ประชุมสมัชชาใหญ่ได้ลงมติให้ความเห็นชอบต่อข้อเสนอดังกล่าว

ในปีต่อมา ในการประชุมสมัชชาใหญ่ ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2511 ณ กรุงมะนิลา สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ที่ประชุมได้มีมติให้เริ่มดำเนินการเกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเอเชีย และได้ตั้งกรรมการขึ้นสองชุด คือ

1. กรรมการวางโครงการเพื่อจัดตั้งศูนย์ฯ ประกอบด้วยผู้แทนจากไต้หวัน อินโดนีเซีย เกาหลี ลาว ไทย เวียดนาม และฟิลิปปินส์
2. กรรมการวิชาการ ประกอบด้วย ผู้แทนไต้หวัน อินโดนีเซีย เกาหลี ญี่ปุ่น ลาว เวียดนาม และฟิลิปปินส์

ระหว่างวันที่ 5 ถึง 7 พฤษภาคม 2512 มีการประชุมกรรมการ
วิชาการ เพื่อร่างกฎบัตรของศูนย์ฯ และได้ส่งร่างนี้ให้คณะกรรมการของศูนย์
พิจารณา

ในการประชุมคณะมนตรี ครั้งที่ 6 ณ กรุงมะนิลา ระหว่างวันที่ 18
ถึง 20 มิถุนายน 2512 ได้มีการเสนอร่างกฎบัตรของศูนย์ฯ ต่อคณะกรรมการ
เศรษฐกิจ เพื่อให้พิจารณาก่อนนำเสนอต่อที่ประชุมสมัชชาใหญ่ครั้งต่อไป

ในการประชุมสมัชชาใหญ่ครั้งต่อไป ครั้งที่ 5 ณ กรุงไทเป ระหว่าง
วันที่ 24 ถึง 28 พฤศจิกายน 2512 ที่ประชุมสมัชชาใหญ่ได้ลงมติเกี่ยวกับศูนย์
พัฒนาเอเชีย คือ

1. อนุมัติให้ใช้กฎบัตรของศูนย์
2. กำหนดให้ตั้งสำนักงานใหญ่ของศูนย์ฯ ขึ้น ที่กรุงมะนิลา
3. แต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร เรียกว่า “คณะผู้ว่าการศูนย์พัฒนา
เอเชียและแปซิฟิก” ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าการและรองผู้ว่าการของศูนย์ฯ จากประเทศ
สมาชิก คือ ไต้หวัน ญี่ปุ่น เกาหลี ลาว มาเลเซีย ไทย เวียดนาม และฟิลิปปินส์

ปัจจุบันศูนย์พัฒนาเอเชียและแปซิฟิก (APDC) ได้หยุดการดำเนินงานของศูนย์ และ APDC ได้ขอให้หน่วยประจำชาติไทยระงับการส่งเงินค่าบำรุงไปให้นับตั้งแต่ APDC ได้ยุติกิจกรรมในปี 2532 ทั้งนี้เนื่องจากว่ามีองค์การหลายองค์การที่ดำเนินการเดียวกันนี้ แต่ทุกครั้งที่มีการประชุมฯ เลขธิการศูนย์พัฒนาเอเชียและแปซิฟิกก็จะเข้าร่วมประชุมด้วยทุกครั้ง

ศูนย์วัฒนธรรมเอเชียและแปซิฟิก (Asian-Pacific Cultural Center)

ในปี พ.ศ. 2515 สหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชีย ได้จัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมเอเชียฯ ขึ้น ให้มีหน้าที่ศึกษาค้นคว้าเรื่องวัฒนธรรมต่าง ๆ ของเอเชีย และของบรรดาประเทศที่เป็นสมาชิกของศูนย์ฯ

วัตถุประสงค์ของศูนย์วัฒนธรรมเอเชียและแปซิฟิก

1. ดำรงไว้ซึ่งการพัฒนาและเผยแพร่วัฒนธรรมเอเชียฯ
2. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและความร่วมมือกัน

ระหว่างมวลสมาชิกของสหภาพฯ

3. ส่งเสริมศีลธรรมของมวลมนุษย์ไปพร้อม ๆ กับการส่งเสริมความก้าวหน้าทางสังคมในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

นอกจากนี้แล้ว ศูนย์ฯ ยังมีหน้าที่ให้ข้อเสนอแนะแก่สหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสังคมและมนุษยธรรมในทวีปเอเชียโดยทั่ว ๆ ไป หรือในส่วนหนึ่งส่วนใดของทวีปนี้ ตามที่ได้รับการมอบหมาย

จากคณะกรรมการของศูนย์ฯ และเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมระหว่างสมาชิกในการนี้ ศูนย์ฯ ได้ดำเนินงานดังนี้ คือ

1. จัดการประชุมคณะกรรมการศูนย์ฯ เป็นประจำทุกปี คณะกรรมการประกอบด้วย ผู้แทนจากประเทศสมาชิกประเทศละ 2 คน เพื่อพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของศูนย์ฯ

2. จัดพิมพ์วารสารชื่อ “วัฒนธรรมเอเชีย” (Asian Culture) เพื่อให้สมาชิกของศูนย์ฯ ได้ส่งบทความเกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศตนไปลงในวารสารดังกล่าว เพื่อเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมเอเชียให้กว้างขวางและยังจะช่วยให้เกิดความเข้าใจอันดีและเสริมสร้างความร่วมมือในการทำงานระหว่างสมาชิกของศูนย์ฯ ด้วย

3. จัดนิทรรศการภาพเขียนและภาพลายมือของบรรดาสมาชิกรัฐสภาของหน่วยประจำชาติที่เป็นภาคีของสหภาพฯ

4. ประสานงานกับสหภาพฯ ในการจัดประชุมผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านวัฒนธรรมเอเชีย

ในระยะ 3 ปีแรก ของการจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมเอเชีย หน่วยประจำชาติได้หวั่น ได้เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานทั้งหมดในระยะต่อมามีค่าใช้จ่ายของศูนย์ฯ ได้จากเงินค่าบำรุงที่เก็บจากสมาชิกของศูนย์ฯ เป็นรายปี ในปัจจุบันหน่วยประจำชาติไทยฯ จะต้องชำระค่าบำรุงปีละ 10,000 เหรียญสหรัฐ

สำนักงานของศูนย์ฯ ปัจจุบันตั้งอยู่ ณ กรุงเทพมหานคร ได้วัน

ประวัติการเข้าเป็นสมาชิก รัฐสภาไทยกับสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก

รัฐสภาไทยได้ให้ความร่วมมือในการจัดตั้งสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิกมาแต่เริ่มแรกโดยได้ส่งคณะผู้แทนไปร่วมในการประชุมปรึกษาหารือกับคณะผู้แทนประเทศอื่น ๆ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2508 ตามหนังสือเชิญของพรรคลิเบอร์ล เดโมแครท ในประเทศญี่ปุ่นผ่านทางกระทรวงการต่างประเทศ คณะผู้แทนประกอบด้วย พันเอก พระยาศรีวิสาร วาจา นายประสงค์ บุญเจิม และพลโท สุข เปรูนาวิน

คณะผู้แทนรัฐสภาไทยได้เสนอรายงานผลการประชุมต่อสภาร่างรัฐธรรมนูญและคณะรัฐมนตรีสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาไทยได้ประชุมเป็นการภายใน เพื่อหารือเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2508 ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องการเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพฯ และการส่งคณะผู้แทนไปร่วมในการประชุมสมัชชาใหญ่ ครั้งที่ 1 ซึ่งกำหนดจัดที่ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ 30 พฤศจิกายน ถึง 4 ธันวาคม 2508 ที่ประชุมได้ลงมติแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยเฉพาะ

คณะกรรมการการประกอบด้วย พันเอก วัลลภ โรจนวิสุทธิ หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช และหลวงประกอบนิติสาร เมื่อคณะกรรมการประชุมกันแล้วก็เสนอความเห็นประกอบรายงานการประชุมว่า ควรไปร่วมประชุมสมัชชาใหญ่ ครั้งที่ 1 ส่วนการเข้าร่วมเป็นภาคีของสหภาพฯ นั้น จะต้องศึกษากฎบัตรของสหภาพฯ ให้ละเอียดรอบคอบเสียก่อน

สภาร่างรัฐธรรมนูญได้ประชุมเป็นการภายใน เพื่อหารือเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2508 ที่ประชุมได้ให้ความเห็นชอบในรายงานของคณะกรรมการ และได้มีมติให้ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญเป็นผู้พิจารณาตัวบุคคลที่จะเป็นผู้แทนไปร่วมประชุมสมัชชาใหญ่ประจำปี ครั้งที่ 1 ประธานและรองประธานได้แต่งตั้งหลวงประกอบนิติสาร พลโท สุข เปรุनावิน และ พลโท วัลลภ โรจนวิสุท เป็นคณะผู้แทนไปร่วมประชุม

เมื่อคณะผู้แทนคณะนี้กลับจากการประชุมก็ได้จัดทำรายงานผลการประชุมเสนอต่อที่ประชุมภายในของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้ประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องนี้อีกเป็นครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2509 ที่ประชุมรับทราบรายงานของคณะผู้แทน ส่วนเรื่องการสมัครเข้าเป็นสมาชิกของสหภาพฯ นั้น ที่ประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญมีมติให้รอไปก่อน

ในเดือนพฤษภาคม 2509 มีการประชุมคณะมนตรี ครั้งที่ 1 ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นการประชุมเพื่อจัดเตรียมงานการประชุมสมัชชาใหญ่ ครั้งที่ 2 ที่ประชุมคณะมนตรีได้พิจารณาร่างกฎบัตรของสหภาพฯ และมีมติให้ผู้แทนทุกประเทศนำร่างกฎบัตรนี้กลับไปให้รัฐสภาของประเทศตนพิจารณารับรอง นอกจากนี้ที่ประชุมได้ตกลงให้รัฐสภาแห่งสาธารณรัฐเกาหลี เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสมัชชาใหญ่ ครั้งที่ 2 ณ กรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ 2 ถึง 7 กันยายน 2509

สภาร่างรัฐธรรมนูญได้ประชุมเป็นการภายใน เป็นครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2509 เพื่อพิจารณาเรื่องการเข้าเป็นภาคีของสหภาพฯ และเมื่อที่ประชุมได้พิจารณาร่างกฎบัตรของสหภาพฯ ที่คณะผู้แทนไทยนำกลับมาแล้ว ก็ได้ลงมติให้สมัครเข้าเป็นสมาชิกของสหภาพฯ และให้จัดตั้งหน่วยประจำชาติไทยขึ้น พร้อมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการหน่วยประจำชาติไทยให้มีหน้าที่ดำเนินงานด้านสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียต่อไป

เมื่อได้เข้าเป็นสมาชิกสหภาพฯ แล้ว หน่วยประจำชาติไทยต้องชำระเงินค่าบำรุงให้แก่สหภาพฯ เป็นประจำทุกปี สำหรับปัจจุบันหน่วยประจำชาติไทยต้องเสียค่าบำรุงสำนักงานเลขาธิการกลางสหภาพฯ ประมาณปีละ 3,600 เหรียญสหรัฐ

หน่วยประจำชาติไทย

ตามมาตรา 1 ของข้อบังคับหน่วยประจำชาติไทยในสหภาพ กำหนดว่า “สมาชิกรัฐสภาไทยประกอบกันเป็นหน่วยประจำชาติไทย...” ฉะนั้น ในกรณีที่รัฐสภาไทยมีสองสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา จึงเป็นสมาชิกหน่วยประจำชาติไทยโดยตำแหน่ง

คณะกรรมการบริหารหน่วยประจำชาติไทย

คณะกรรมการบริหารของหน่วยประจำชาติไทยประกอบด้วย ประธานรัฐสภา รองประธานรัฐสภา เลขาธิการหน่วยฯ เภรัญญิก ผู้สอบบัญชี หน่วยฯ และกรรมการบริหารอีกไม่เกิน 5 คน โดยประธานและรองประธานรัฐสภา เป็นประธานและรองประธานหน่วยฯ โดยตำแหน่ง ส่วนที่เหลือนั้น เลือกโดยที่ประชุมใหญ่ของหน่วยฯ ซึ่งจะมีการเลือกทุก 2 ปี สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นสำนักงานเลขาธิการบริหารของหน่วยฯ โดยมีเลขาธิการหน่วยฯ เป็นผู้รับผิดชอบงานทั้งหมดของหน่วยฯ

องค์การรัฐสภาอาเซียน (ASEAN Inter-Parliamentary Organization : AIPO)

องค์การรัฐสภาอาเซียนได้เริ่มก่อตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อปี พ.ศ. 2520 โดยมีรัฐสภาอินโดนีเซียเป็นผู้ริเริ่มดำเนินการตั้งตั้งแต่ปี 2517 ด้วยวัตถุประสงค์ที่จะให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาคีของกลุ่มประเทศอาเซียนให้ ใกล้ชิด ยิ่งขึ้น เพราะว่าการร่วมมือระหว่างภาคีของกลุ่มประเทศอาเซียนนั้น มีอยู่ทุกระดับ แล้ว ยังเหลือแต่ระดับรัฐสภาเท่านั้นที่ยังไม่การร่วมมือกัน และปรากฏว่า ได้รับความสนใจจากประเทศสมาชิกอาเซียนอีก 4 ประเทศ คือ มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ และประเทศไทย เป็นอย่างดี โดยต่างก็เห็นพ้องต้องกันในเรื่องการเสริมสร้างความร่วมมือให้ใกล้ชิดในระหว่างรัฐสภาของกลุ่มประเทศอาเซียน จึงได้มีการประชุมเพื่อปรึกษาหารือและพิจารณาจัดตั้ง องค์การรัฐสภาอาเซียนขึ้น 3 ครั้ง โดยในครั้งที่ 3 เมื่อปี 2520 จึงได้มีการลงนามเห็นชอบในธรรมนูญขององค์การรัฐสภาอาเซียน ดังนั้น องค์การรัฐสภา อาเซียนจึงได้ถูกจัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการนับแต่นั้นมา

ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภาไทยกับองค์การรัฐสภาอาเซียน

รัฐสภาไทยได้จัดตั้งหน่วยประจำชาติไทยในองค์การรัฐสภาอาเซียนขึ้น ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภาทุกคนซึ่งเป็นสมาชิกโดยตำแหน่งหน่วยประจำชาติไทยจะจัดตั้งคณะกรรมการบริหารของหน่วยฯ เพื่อทำหน้าที่บริหารกิจการของหน่วยฯ คณะกรรมการบริหารนี้ประกอบด้วย ประธานรัฐสภา รองประธานรัฐสภา ซึ่งเป็นประธานและรองประธานหน่วยฯ โดยตำแหน่ง และคณะกรรมการอื่นอีกไม่เกิน 8 คน คือ จากสมาชิกรัฐสภา 3 คน จากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 5 คน โดยได้รับเลือกจากที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ซึ่งกระทำทุกสองปี คณะกรรมการบริหารที่ได้รับเลือกตั้งนี้ จะมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปีด้วย และจะเลือกตั้งกันเองเป็นเลขาธิการ เภรัญญิก ผู้สอบบัญชี และกรรมการบริหารอื่นอีก 5 คน ซึ่งทั้งนี้ ในการประชุมองค์การรัฐสภาอาเซียนที่ผ่านมามากครั้งนั้น รัฐสภาไทยก็ได้ส่งคณะผู้แทนเข้าร่วมประชุมด้วยและเคยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมมาแล้ว 4 ครั้ง คือ เมื่อปี พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2527 ปี พ.ศ. 2534 และปี พ.ศ. 2539

โครงสร้าง และองค์การประชุมต่าง ๆ ขององค์การรัฐสภาอาเซียน

การที่องค์การรัฐสภาอาเซียนประกอบด้วยสมาชิกจากกลุ่มประเทศอาเซียน 6 ชาติ นั้น การดำเนินการจัดการประชุมจึงผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไป โดยเรียงตามลำดับอักษรชื่อประเทศ ซึ่งได้มีการประชุมมาแล้ว ทั้งหมด 17 ครั้ง โดยแบ่งออกเป็นการประชุมคณะกรรมการปฏิบัติการปฏิบัติงานกับการประชุมสมัชชาแต่เดิมนั้น (ครั้งที่ 1-7) การประชุมทั้งสององค์การจะจัดไม่พร้อมกันแต่เมื่อคราวประชุมสมัชชา ครั้งที่ 7 ที่กรุงเทพมหานคร ที่ประชุมได้พิจารณาและมีมติให้มีการจัดประชุมใหม่ คือ ให้จัดควบกันไปเลย ซึ่งตามธรรมเนียมของ องค์การรัฐสภาอาเซียน องค์ประชุมของที่ประชุมทั้งคณะกรรมการปฏิบัติการปฏิบัติงานและสมัชชา จะประกอบด้วยสมาชิกจากรัฐสภาแห่งชาติที่เป็นภาคีประเทศละไม่เกิน 15 คน

ลักษณะของการประชุมคณะกรรมการปฏิบัติการปฏิบัติงานขององค์การรัฐสภาอาเซียน

การประชุมคณะกรรมการปฏิบัติการปฏิบัติงานขององค์การรัฐสภาอาเซียน เป็นการประชุมเพื่อเตรียมการประชุมใหญ่ขององค์การนั้นๆ เช่น กำหนดระเบียบ

วาระการประชุม พิจารณาหัวข้อเรื่องต่างๆ ที่คณะผู้แทนของประเทศต่างๆ เสนอต่อที่ประชุม และจะมีการจัดตั้งคณะกรรมการสามัญ 6 คณะ คือ

1. คณะกรรมการด้านการเมือง
2. คณะกรรมการด้านกิจการขององค์การรัฐสภาอาเซียน
3. คณะกรรมการด้านเศรษฐกิจ
4. คณะกรรมการด้านสังคม
5. คณะกรรมการด้านการจัดแถลงการณ์ร่วมกัน
6. คณะกรรมการด้านการเจรจากับประเทศผู้สังเกตการณ์

คณะอนุกรรมการแต่ละคณะจะพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ตามที่ประเทศสมาชิกเสนอและที่ประชุมคณะกรรมการปฏิบัติงานพิจารณาให้ความเห็นชอบให้จัดเข้าระเบียบวาระการประชุมเมื่อเสร็จแล้วคณะอนุกรรมการแต่ละคณะจะจัดทำร่างมติในเรื่องต่าง ๆ และทำรายงานเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการปฏิบัติงานก่อนที่จะเสนอต่อที่ประชุมสมัชชาต่อไป

ลักษณะของการประชุมสมัชชาขององค์การรัฐสภาอาเซียน

การประชุมสมัชชาขององค์การรัฐสภาอาเซียนเป็นการประชุมเต็มคณะเพื่อพิจารณา และมีมติให้ความเห็นชอบกับรายงานและร่างมติในเรื่องต่าง ๆ

ที่คณะกรรมการการปฏิบัติงานเสนอ มติของที่ประชุมสมัชชาต้องเป็นเอกฉันท์

**ลักษณะการประชุมระหว่างคณะผู้แทนองค์การรัฐสภาอาเซียนกับ
ผู้สังเกตการณ์**

ผู้สังเกตการณ์จะเป็นผู้แทนของรัฐสภาประเทศที่มีความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศสมาชิกอาเซียนและต้องเป็นสมาชิกรัฐสภาของประเทศ นั้น ๆ ซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากประธานองค์การรัฐสภาอาเซียนและประธานรัฐสภาของประเทศสมาชิกองค์การรัฐสภาอาเซียนทุกประเทศก่อน

วิธีการดำเนินการประชุมจะเป็นลักษณะการเจรจาร่วมกันในรูปของ Panel Dialogue โดยจะจัดให้คณะผู้แทนองค์การรัฐสภาอาเซียนเจรจากับคณะผู้สังเกตการณ์ของประเทศต่าง ๆ เป็นประเทศ ๆ ไป

ความสัมพันธ์ขององค์การรัฐสภาอาเซียนกับรัฐสภาอื่น

รัฐสภายุโรป

องค์การรัฐสภาอาเซียนได้มีการแลกเปลี่ยนการเยือนกับรัฐสภายุโรป ซึ่งเป็นไปตามมติที่ประชุมสมัชชาขององค์การรัฐสภาอาเซียน ทั้งนี้ เพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือกันในระหว่างสมาชิกรัฐสภาของอาเซียนกับรัฐสภายุโรป โดยมีการแลกเปลี่ยนการเยือนมาแล้ว 9 ครั้ง (ครั้งล่าสุดจัดประชุมที่กรุงสตรัสบูร์ก ประเทศฝรั่งเศส ระหว่างวันที่ 21-26 มิถุนายน 2536)

รัฐสภาออสเตรเลีย

องค์การรัฐสภาอาเซียนได้ส่งคณะผู้แทนไปเยือนออสเตรเลีย ทั้งนี้ ตามคำเชิญของรัฐสภาออสเตรเลียและตามมติที่ประชุมสมัชชาขององค์การรัฐสภาอาเซียนมาแล้วทั้งหมด 4 ครั้ง

รัฐสภาแคนาดา

องค์การรัฐสภาอาเซียนได้ส่งคณะผู้แทนไปเยือนแคนาดาตามคำเชิญของรัฐสภาแคนาดา ระหว่างวันที่ 28 พฤษภาคม - 3 มิถุนายน 2532 ตามมติที่ประชุมสมัชชาองค์การรัฐสภาอาเซียน ให้มีการแลกเปลี่ยนการเยี่ยมเยือนระหว่างองค์การรัฐสภาอาเซียนกับรัฐสภาอื่น ๆ

รัฐสภาสาธารณรัฐประชาชนจีน

องค์การรัฐสภาอาเซียนได้ส่งคณะผู้แทนไปเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีน ตามคำเชิญของรัฐสภาสาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ 5-14 มิถุนายน 2537 และระหว่างวันที่ 23-30 มิถุนายน 2539

ประเทศสมาชิกองค์การรัฐสภาอาเซียน

สมาชิกขององค์การรัฐสภาอาเซียนประกอบด้วยกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน 6 ชาติ คือ ประเทศไทย สาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ประเทศมาเลเซีย และสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ส่วนบรูไน ขณะนี้เป็นประเทศที่ได้รับเชิญเป็นแขกพิเศษขององค์การเพื่อเข้าร่วม

และได้รับสิทธิให้เข้าร่วมการประชุมกับองค์การรัฐสภาอาเซียนในทุกระดับรวมทั้งการประชุมหารือกับคณะผู้แทนรัฐสภาประเทศคู่เจรจาด้วย

สำนักงานเลขาธิการถาวรขององค์การรัฐสภาอาเซียน

สำนักงานงานเลขาธิการถาวรขององค์การรัฐสภาอาเซียนก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2533 รัฐสภาสมาชิกองค์การรัฐสภาอาเซียนจะต้องชำระค่าบำรุงให้แก่สำนักงานเลขาธิการถาวรเป็นรายปี ในขณะที่ค่าบำรุงประจำปี เป็นเงิน 30,000 เหรียญสหรัฐ โดยมีสำนักงานอยู่ที่กรุงจาการ์ต้า สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ก่อนมีการจัดตั้งสำนักงานเลขาธิการถาวรขององค์การรัฐสภาอาเซียนนั้น สำนักงานเลขาธิการขององค์การรัฐสภาอาเซียน จะหมุนเวียนกันไปตามรัฐสภาที่เป็นเจ้าภาพจัดการประชุม

งบประมาณของหน่วยประจำชาติไทย

งบประมาณของหน่วยประจำชาติไทยในองค์การรัฐสภาอาเซียน ส่วนหนึ่งได้รับจากงบประมาณของรัฐเพื่อใช้ในกิจกรรมดังต่อไปนี้

1) ใช้จ่ายในการส่งคณะผู้แทนรัฐสภาไทยไปร่วมประชุมและร่วมกิจกรรมขององค์การรัฐสภาในแต่ละปี

2) ค่าบำรุงประจำปี เป็นเงิน 30,000 เหรียญสหรัฐ ต่อปี

ส่วนงบประมาณของหน่วยฯอีกส่วนหนึ่งได้จากเงินค่าบำรุงหน่วยฯ ซึ่งเก็บจากสมาชิกของหน่วยฯ คนละ 100 บาทต่อปี เพื่อนำไปใช้ในกิจกรรมของหน่วยฯ ที่เบิกจ่ายจากงบประมาณของรัฐไม่ได้

สมาคมเลขาธิการรัฐสภา

(Association of Secretaries General of Parliaments : ASGP)

ประวัติย่อ

ในการประชุมสหภาพรัฐสภาในปี พ.ศ. 2481 (ค.ศ. 1938) ได้มีการประชุมเพื่อจัดตั้งสมาคมเลขาธิการรัฐสภาขึ้นเป็นครั้งแรก โดยมีผู้แทนจาก 20 ประเทศเข้าร่วมประชุม จากการประชุมดังกล่าวได้มีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาเรื่องข้อเสนอนี้และวัตถุประสงค์ของสมาคมฯ คณะอนุกรรมการได้เริ่มประชุมเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2481 แต่ไม่สำเร็จสมบูรณ์ และได้เลื่อนการประชุมมาในเดือนเมษายน พ.ศ. 2482 จึงได้ยกร่างธรรมนูญและระเบียบข้อบังคับของสมาคม รวมทั้งวัตถุประสงค์และขอบเขตของการดำเนินงานของสมาคม

สมาคมได้เปิดการประชุมอย่างเป็นทางการครั้งแรกในวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2482 โดยที่ประชุมได้ให้การรับรองธรรมนูญของสมาคมซึ่งมีชื่อว่า “หน่วยอิสระของเลขาธิการรัฐสภา” (Autonomous Section of Secretaries General of Parliaments)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2500 ได้มีการประชุมพิจารณาปรับปรุงโครงสร้างและระบบงานของสมาคมใหม่ และได้เปลี่ยนชื่อของสมาคมจากเดิมมาเป็นสมาคมเลขาธิการรัฐสภาดังที่ใช้อยู่มาจนทุกวันนี้ สาเหตุของการเปลี่ยนชื่อนี้ก็เพราะสมาชิกของสมาคมฯ มีความเห็นว่า ชื่อของสมาคมก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสมาคมกับสหภาพรัฐสภา โดยเฉพาะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสมาคม ซึ่งแยกกันเป็นเด็ดขาดจากสหภาพรัฐสภา

การดำเนินการของสมาคมเลขาธิการรัฐสภาที่สำคัญคือ การแลกเปลี่ยนเอกสารและข้อมูลเกี่ยวกับรัฐสภานานาประเทศ และจัดทำเอกสารความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญและรัฐสภาชื่อ “Constitutional and Parliamentary Information” ซึ่งข้อมูลต่างๆ เหล่านี้ได้มาจากการศึกษาถึงวิธีดำเนินการหรือ พิธีการเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญต่าง ๆ วิธีการในการค้นคว้าเรื่องราวต่าง ๆ ดังกล่าว อันควรที่จะได้รับการปรับปรุงแก้ไข ได้มีการแต่งตั้งผู้จัดบันทึกไปศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ หน้าที่ของผู้ทำรายงานของสมาคมก็คือ เตรียมแบบสอบถามให้บรรดาสมาชิกของสมาคมตอบ และรวบรวมคำตอบต่างๆ เหล่านี้มาทำร่างรายงานนำเสนอต่อที่ประชุมของสมาคม ซึ่งเมื่อได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันแล้ว ก็จะได้มีการรับรองต่อไป

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ได้บัญญัติไว้ในข้อบังคับสมาคมเลขาธิการรัฐสภาข้อ 1 ความว่า

“สมาคมเลขาธิการรัฐสภาได้จัดตั้งเป็นหน่วยอิสระของสหภาพรัฐสภาตามหมวด 6 มาตรา 21 ของธรรมนูญของสหภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกของสมาคมทั้งหมด เพื่อที่จะศึกษาถึงเรื่องกฎหมายการปฏิบัติและพิธีการต่าง ๆ ของรัฐสภา เพื่อหามาตรการร่วมกันในอันที่จะส่งเสริมวิธีการดำเนินงานต่าง ๆ ระหว่างรัฐสภา และก่อให้เกิดความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ระหว่างรัฐสภาต่าง ๆ”

ตามวัตถุประสงค์ของสมาคมเลขาธิการรัฐสภาดังกล่าวข้างต้น สมาคมเลขาธิการรัฐสภาจึงเป็นองค์กรหนึ่งของสหภาพรัฐสภา ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะให้เจ้าหน้าที่ระดับชั้นผู้ใหญ่ของรัฐสภาต่าง ๆ ได้มีโอกาสพบปะซึ่งกันและกัน ได้ร่วมมือกันศึกษาเกี่ยวกับปัญหาเรื่องกฎหมาย วิธีดำเนินการ การปฏิบัติและการทำงานของแต่ละสมากรมตลอดถึงการพัฒนาให้วิธีการต่าง ๆ ดังกล่าวดีขึ้น และที่สำคัญคือ จะก่อให้เกิดความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของรัฐสภาประเทศต่าง ๆ

โครงสร้าง

สมาคมเลขาธิการรัฐสภาประกอบด้วยเลขาธิการรัฐสภาและรองเลขาธิการรัฐสภา โดยไม่จำเป็นว่ารัฐสภาของประเทศนั้น ๆ จะเป็นสมาชิกของสหภาพรัฐสภาหรือไม่ก็ตาม ดังนั้น สมาชิกของสหภาพรัฐสภาซึ่งได้ถูกระงับการเป็นสมาชิกชั่วคราว ก็จะต้องยังคงเป็นสมาชิกของสมาคม

ในกรณีที่รัฐสภาหนึ่งรัฐสภาใดเลขาธิการหรือรองเลขาธิการรัฐสภาไม่สามารถที่จะเข้าร่วมในการดำเนินงานต่าง ๆ ของสมาคมโดยตรงหรือโดยอ้อมได้ สมาคมก็อาจจะรับหน้าที่ระดับสูงของรัฐสภานั้น ๆ เป็นสมาชิกของสมาคมตามทีเลขาธิการนั้น ๆ เสนอ แต่ทั้งนี้ในแต่ละสภาจะมี เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่เป็นสมาชิกของสมาคมพร้อมกัน เกินกว่า 2 คนไม่ได้

สมาชิกของสมาคมฯ นี้ นอกจากจะประกอบด้วยเลขาธิการรัฐสภา รองเลขาธิการรัฐสภา หรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงในบางกรณีแล้ว สมาคมฯ ยังอาจจะแต่งตั้งสมาชิกของสมาคมฯ ซึ่งได้มีบทบาทสำคัญ ในการทำงานให้กับสมาคมเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ได้

สมาคมเลขาธิการรัฐสภานี้ จะมีการประชุมปีละ 2 ครั้ง คือ ประชุมพร้อมกับการประชุมสหภาพรัฐสภาประจำฤดูใบไม้ผลิ (ประมาณเดือนมีนาคมหรือ

เมษายน) และฤดูใบไม้ร่วง (ประมาณเดือนกันยายนหรือตุลาคม) สำนักงาน
เลขาธิการของสมาคมเลขาธิการรัฐสภาอยู่ที่ประเทศอังกฤษและฝรั่งเศส ประธาน
สมาคมเลขาธิการรัฐสภาคนปัจจุบันคือ Mr. Doudou Ndiaye เลขาธิการรัฐสภา
เซเนกัล ประธานของสมาคมฯ นี้จะอยู่ในตำแหน่งคราวละ 3 ปี

อนึ่ง สำหรับค่าบำรุงนั้น ประเทศที่เป็นสมาชิกของสมาคมฯ จะต้อง
เสียค่าบำรุงปีละ 350 ฟรังก์สวิส

ข้อบังคับ

หน่วยประจำชาติไทยในสหภาพรัฐสภา

ตามธรรมนูญสหภาพรัฐสภา มาตรา 6 ให้หน่วยประจำชาติไทยในสหภาพรัฐสภามีข้อบังคับของตนเอง หน่วยประจำชาติไทยในสหภาพรัฐสภาจึงตราข้อบังคับขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1

รัฐสภาไทยจัดเป็นหน่วยประจำชาติหน่วยหนึ่งในสหภาพรัฐสภาตามความในมาตรา 1 และมาตรา 3 แห่งธรรมนูญสหภาพรัฐสภา เรียกชื่อว่า “หน่วยประจำชาติไทยในสหภาพรัฐสภา” มีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “The Thai National Group to the Inter-Parliamentary Union” หรือ “The Thai IPU National Group”

ข้อ 2

ให้ยกเลิกข้อบังคับที่ออกใช้ก่อนหน้านี้ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 3

สมาชิกรัฐสภาทุกคนย่อมเป็นสมาชิกของหน่วย

ในกรณีที่อายุของรัฐสภาสิ้นสุดลงหรือในกรณีที่มีการยุบสภา
สมาชิกหน่วยประจำชาติยังคงดำรงสมาชิกภาพต่อไปจนกว่าจะมีสมาชิกใหม่ แห่ง
รัฐสภา

ข้อ 4

สมาชิกทุกคนต้องเสียค่าบำรุงปีละหนึ่งร้อยบาท

ข้อ 5

ประธานรัฐสภาเป็นประธาน และรองประธานรัฐสภาเป็นรอง
ประธานหน่วยโดยตำแหน่ง

ประธานหน่วยมีอำนาจดำเนินการให้เป็นไปตามธรรมนูญของ
สหภาพรัฐสภา และตามข้อบังคับนี้

รองประธานหน่วยมีหน้าที่ช่วยประธานหน่วยในกิจการอันเป็น
อำนาจของประธานหน่วย หรือปฏิบัติตามที่ประธานหน่วยมอบหมาย

ข้อ 6

ให้เรียกประชุมใหญ่สามัญประจำปีภายในหกสิบวัน หลังจากที่ได้
เปิดประชุมสมัยสามัญแห่งรัฐสภา

ข้อ 7

หน่วยต้องประชุมกันปีละครั้ง เป็นการประชุมใหญ่สามัญประจำปี
ประธานหน่วยจะเรียกประชุมใหญ่วิสามัญก็ได้เมื่อประธานหน่วย
เห็นสมควรหรือเมื่อมีสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนเข้าชื่อกันร้องขอ

ข้อ 8

ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งสมาชิกของหน่วยที่มีความรู้ภาษาอังกฤษหรือฝรั่งเศสสามารถใช้ในการประชุมระหว่างประเทศได้ เป็นคณะกรรมการบริหาร มีจำนวนแปดคน

การเลือกตั้งดังกล่าวให้กระทำทุกสองปี เมื่อครบวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อ 10

ข้อ 9

ให้ที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี

(1) รับรองรายงานการบริหารของคณะกรรมการบริหาร

(2) รับรองบัญชีการใช้จ่ายเงินค่าบำรุงของเหรียญกษาปณ์หลังที่ได้ฟังรายงานของผู้สอบบัญชีแล้ว

(3) ดำเนินกิจการอื่นที่คณะกรรมการบริหารเสนอต่อที่ประชุม

โดยที่คณะกรรมการบริหารเห็นสมควร หรือโดยที่สมาชิก

ของหน่วยไม่น้อยกว่ายี่สิบคนเข้าชื่อกันร้องขอ

ข้อ 10

คณะกรรมการบริหารของหน่วยประกอบด้วยประธาน รองประธาน เลขานุการ เภรัญญิก ผู้สอบบัญชี และกรรมการอื่นอีกห้าคน และให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี

ให้คณะกรรมการบริหารเลือกตั้งกันเองเป็นเลขานุการ เภรัญญิก ผู้สอบบัญชี และกรรมการบริหารอื่นอีกห้าคนตามวาระแรก

ข้อ 11

กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออกโดยยื่นหนังสือต่อประธานหน่วย
- (3) ครบวาระ
- (4) พ้นจากสมาชิกภาพแห่งรัฐสภา

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารหน่วยว่างลง นอกจากครบวาระ ให้กรรมการบริหารหน่วยที่เหลืออยู่เลือกตั้งสมาชิกของหน่วยเป็นกรรมการบริหารแทนในตำแหน่งที่ว่าง และดำรงตำแหน่งเท่าวาระของกรรมการบริหารที่ตนแทน

ข้อ 12

ให้คณะกรรมการบริหารหน่วยมีหน้าที่ดำเนินกิจการของหน่วย และโดยเฉพาะในกิจการที่เกี่ยวข้อง

(1) พิจารณานหนังสือเชิญ ให้ไปร่วมประชุมใหญ่สหภาพรัฐสภา ประชุมคณะกรรมการหรือคณะกรรมการแห่งสหภาพรัฐสภา หรือการประชุมอื่นที่ สหภาพรัฐสภาจัดประชุม

(2) แต่งตั้งคณะผู้แทนหน่วยไปร่วมประชุม ตาม (1)

(3) พิจารณาจัดเตรียมร่างข้อมติหรือการแก้ไขเพิ่มเติมร่างข้อมติ เพื่อยื่นเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สหภาพรัฐสภา ที่ประชุมคณะกรรมการหรือที่ประชุมคณะกรรมการแห่งสหภาพรัฐสภา แล้วแต่กรณี

ข้อ 13

ให้คณะกรรมการบริหารหน่วยทำรายงานการบริหารงานเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปีทุกปี

ข้อ 14

ให้คณะกรรมการบริหารหน่วยวางระเบียบการบริหารงานของ
หน่วย

ข้อ 15

เมื่อผู้แทนหน่วยได้ไปประชุมใหญ่สหภาพรัฐสภา ประชุมคณะ
มนตรีหรือคณะกรรมการแห่งสหภาพรัฐสภามาแล้ว ให้รายงานกิจการที่ไป
ประชุมมานั้นให้สมาชิกของหน่วยทราบ รวมทั้งแจ้งรัฐบาลหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ
ด้วย

ข้อ 16

การอนุมัติสั่งจ่ายเงินหน่วย ให้ประธานหน่วยเป็นผู้อนุมัติและให้
ประธานหน่วยหรือกรรมการหน่วยคนใดคนหนึ่ง เป็นผู้ลงนามร่วมกับเหรียญก
หน่วยเบิกจ่ายเงินหน่วย

ข้อ 17

เลขธิการหน่วยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานทั่วไปของหน่วย หรือตามที่คณะกรรมการหน่วยมอบหมาย โดยประสานกับสำนักงานเลขธิการรัฐสภา เกี่ยวกับงานธุรการปกติของหน่วย

เมื่อเลขธิการหน่วยไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ประธานหน่วยจะมอบหมายให้กรรมการหน่วยคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขธิการหน่วย

ข้อ 18

สำนักงานเลขธิการรัฐสภา ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขธิการหน่วย

ข้อ 19

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับนี้ ให้กระทำในที่ประชุมใหญ่ของหน่วย ญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมต้องเสนอโดยคณะกรรมการบริหารหน่วย หรือมีสมาชิกของหน่วยจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบคนร่วมกันลงชื่อเสนอ

ยุติคดีเช่นว่านี้ให้ส่งแก่สมาชิกของหน่วยล่วงหน้าไม่น้อยกว่า สิบห้าวันก่อนวันกำหนดประชุมใหญ่ที่จะได้พิจารณาญัตตินั้น เพื่อประโยชน์แก่การวินิจฉัยยุติ ที่ประชุมใหญ่จะตั้งกรรมการ ขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินเก้าคน เป็นผู้พิจารณาญัตตินั้นก่อนก็ได้

ข้อ 20

ให้ประธานหน่วยประจำชาติไทยในสหภาพรัฐสภาวิชาการตาม
ข้อบังคับนี้
ข้อบังคับนี้ ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ 16 กรกฎาคม 2525 เป็นต้นไป

พลอากาศเอก หะริน หงสกุล
ประธานหน่วยประจำชาติไทยในสหภาพรัฐสภา

ข้อบังคับ

หน่วยประจำชาติไทยในสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก

เพื่อให้หน่วยประจำชาติไทยในสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิกมีข้อบังคับของตนเอง หน่วยประจำชาติไทยในสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก จึงตราข้อบังคับขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1

รัฐสภาไทยจัดเป็นหน่วยประจำชาติหน่วยหนึ่งในสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก ตามความใน มาตรา 3 แห่งกฎบัตรสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก เรียกชื่อว่า “หน่วยประจำชาติไทยในสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก” มีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “The Thai National Group to the Asian-Pacific Parliamentarians Union” หรือ “The Thai APPU National Group”

ข้อ 2

ให้ยกเลิกข้อบังคับที่ออกใช้ก่อนหน้านี้ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 3

สมาชิกรัฐสภาทุกคนย่อมเป็นสมาชิกของหน่วย
ในกรณีที่อายุของรัฐสภาสิ้นสุดลงหรือในกรณีที่มีการยุบสภา
สมาชิกหน่วยประจำชาติยังคงดำรงสมาชิกภาพต่อไปจนกว่าจะมีสมาชิกใหม่แห่ง
รัฐสภา

ข้อ 4

สมาชิกทุกคนต้องเสียค่าบำรุงปีละหนึ่งร้อยบาท

ข้อ 5

ประธานรัฐสภาเป็นประธานและรองประธานรัฐสภาเป็น
รองประธานหน่วยโดยตำแหน่ง

ประธานหน่วยมีอำนาจดำเนินการให้เป็นไปตามกฎบัตรสหภาพ
สมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิกและตามข้อบังคับนี้

รองประธานหน่วยมีหน้าที่ช่วยประธานหน่วยในกิจการอันเป็น
อำนาจของประธานหน่วยหรือปฏิบัติตามที่ประธานหน่วยมอบหมาย

ข้อ 6

ให้เรียกประชุมใหญ่สามัญประจำปีภายในหกสิบวัน หลังจากที่ได้เปิดประชุมสมัยสามัญแห่งรัฐสภา

ข้อ 7

หน่วยต้องประชุมกันปีละครั้ง เป็นการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ประธานหน่วยจะเรียกประชุมใหญ่วิสามัญก็ได้ เมื่อประธานหน่วยเห็นสมควรหรือเมื่อมีสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนเข้าชื่อกันร้องขอ

ข้อ 8

ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งสมาชิกของหน่วยที่มีความรู้ภาษาอังกฤษสามารถใช้ในการประชุมระหว่างประเทศได้ เป็นคณะกรรมการบริหารมีจำนวนแปดคน

การเลือกตั้งดังกล่าวให้กระทำทุกสองปี เมื่อครบวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อ 10

ข้อ 9

ให้ที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี

(1) รับรองรายงานการบริหารของคณะกรรมการบริหาร

(2) รับรองบัญชีการใช้จ่ายเงินค่าบำรุงของเหรียญกษาปณ์ ภายหลังจากที่ได้ฟังรายงานของผู้สอบบัญชีแล้ว

(3) ดำเนินกิจการอื่นที่คณะกรรมการบริหารเสนอต่อที่ประชุมโดยที่คณะกรรมการบริหารเห็นสมควร หรือโดยที่สมาชิกของหน่วยไม่น้อยกว่ายี่สิบคนเข้าชื่อกันร้องขอ

ข้อ 10

คณะกรรมการบริหารของหน่วยประกอบด้วยประธาน รองประธาน เลขานุการ เหรียญกษาปณ์ ผู้สอบบัญชี และกรรมการอื่นอีกห้าคน และให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี

ให้คณะกรรมการบริหารเลือกตั้งกันเองเป็นเลขานุการ เหรียญกษาปณ์ ผู้สอบบัญชี และกรรมการบริหารอื่นอีกห้าคนตามวาระแรก

ข้อ 11

กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออกโดยยื่นหนังสือต่อประธานหน่วย
- (3) ครบวาระ
- (4) พ้นจากสมาชิกภาพแห่งรัฐสภา

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารหน่วยว่างลงนอกจากครบวาระให้กรรมการบริหารหน่วยที่เหลืออยู่เลือกตั้งสมาชิกของหน่วยเป็นกรรมการบริหารแทนในตำแหน่งที่ว่าง และดำรงตำแหน่งเท่าวาระของกรรมการบริหารที่ตนแทน

ข้อ 12

ให้คณะกรรมการบริหารหน่วยมีหน้าที่ดำเนินกิจการของหน่วยและโดยเฉพาะในกิจการที่เกี่ยวข้อง

- (1) พิจารณาหนังสือเชิญให้ไปร่วมประชุมสมัชชาสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก ประชุมคณะมนตรีสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก ประชุมศูนย์พัฒนาเอเชียและแปซิฟิกหรือศูนย์วัฒนธรรมเอเชียและแปซิฟิก หรือการประชุมอื่นที่สหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิกจัดประชุม

(2) แต่งตั้งคณะผู้แทนหน่วยไปร่วมประชุม ตาม (1)

(3) พิจารณาจัดเตรียมร่างข้อมติหรือการแก้ไขเพิ่มเติมร่างข้อมติ เพื่อยื่นเสนอต่อที่ประชุมสมัชชาสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก หรือที่ประชุมคณะมนตรีสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก แล้วแต่กรณี

ข้อ 13

ให้คณะกรรมการบริหารหน่วยทำรายงานการบริหารงานเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปีทุกปี

ข้อ 14

ให้คณะกรรมการบริหารหน่วยวางระเบียบการบริหารงานของหน่วย

ข้อ 15

เมื่อผู้แทนหน่วยได้ไปประชุมสมัชชาสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิกหรือประชุมคณะมนตรีสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิกมาแล้ว

ให้รายงานกิจการที่ไปประชุมมานั้นให้สมาชิกของหน่วยทราบ รวมทั้งแจ้งรัฐบาล หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบด้วย

ข้อ 16

การอนุมัติสั่งจ่ายเงินหน่วย ให้ประธานหน่วยเป็นผู้อนุมัติและให้ ประธานหน่วยหรือกรรมการหน่วยคนใดคนหนึ่ง เป็นผู้ลงนามร่วมกับเหรัญญิก หน่วยเบิกจ่ายเงินหน่วย

ข้อ 17

เลขธิการหน่วยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานทั่วไปของหน่วย หรือ ตามที่คณะกรรมการหน่วยมอบหมาย โดยประสานกับสำนักงานเลขธิการรัฐสภา เกี่ยวกับงานธุรการปกติของหน่วย

เมื่อเลขธิการหน่วยไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ประธานหน่วยจะมอบหมายให้กรรมการหน่วยคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขธิการหน่วย

ข้อ 18

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการ

หน่วย

ข้อ 19

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับนี้ ให้กระทำในที่ประชุมใหญ่ของหน่วย
นิติขอแก้ไขเพิ่มเติมต้องเสนอโดยคณะกรรมการบริหารหน่วย

หรือมีสมาชิกของหน่วยจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบคนร่วมกันลงชื่อเสนอ

นิติขอเช่นว่านี้ให้ส่งแก่สมาชิกของหน่วยล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน
ก่อนวันกำหนดประชุมใหญ่ที่จะได้พิจารณานิติขอนั้น

เพื่อประโยชน์แก่การวินิจฉัยนิติขอที่ประชุมใหญ่จะตั้งกรรมการขึ้น
คณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินเก้าคน เป็นผู้พิจารณานิติขอนั้นก่อนก็ได้

ข้อ 20

ให้ประธานหน่วยประจำชาติไทยในสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชีย
และ แอฟริกาวิชาการตามข้อบังคับนี้

ข้อบังคับนี้ ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ 16 กรกฎาคม 2525 เป็นต้นไป

พลอากาศเอก หะริน หงสกุล

ประธานหน่วยประจำชาติไทยในสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียและแปซิฟิก

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 99 ตอนที่ 103 30 กรกฎาคม 2525

ข้อบังคับ

หน่วยประจำชาติไทยในองค์การรัฐสภาอาเซียน

เพื่อให้หน่วยประจำชาติไทยในองค์การรัฐสภาอาเซียนมีข้อบังคับของตนเอง หน่วยประจำชาติไทยในองค์การรัฐสภาอาเซียน จึงตราข้อบังคับขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1

รัฐสภาไทยจัดเป็นหน่วยประจำชาติหน่วยหนึ่งในองค์การรัฐสภาอาเซียนตามความในมาตรา 3 แห่งธรรมนูญองค์การรัฐสภาอาเซียน เรียกชื่อว่า “หน่วยประจำชาติไทยในองค์การรัฐสภาอาเซียน” มีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “The Thai National Group to the ASEAN Inter-Parliamentary Organization” หรือ “The Thai AIPO National Group”

ข้อ 2

ให้ยกเลิกข้อบังคับที่ออกใช้ก่อนหน้านี้ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 3

สมาชิกรัฐสภาทุกคนย่อมเป็นสมาชิกของหน่วย
ในกรณีที่อายุของรัฐสภาสิ้นสุดลงหรือในกรณีที่มีการยุบสภา
สมาชิกหน่วยประจำชาติยังคงดำรงสมาชิกภาพต่อไปจนกว่าจะมีสมาชิกใหม่แห่ง
รัฐสภา

ข้อ 4

สมาชิกทุกคนต้องเสียค่าบำรุงปีละหนึ่งร้อยบาท

ข้อ 5

ประธานรัฐสภาเป็นประธานและรองประธานรัฐสภาเป็น
รองประธานหน่วยโดยตำแหน่ง

ประธานหน่วยมีอำนาจดำเนินการให้เป็นไปตามธรรมนูญขององค์
การรัฐสภาอาเซียนและตามข้อบังคับนี้

รองประธานหน่วยมีหน้าที่ช่วยประธานหน่วยในกิจการอันเป็น
อำนาจของประธานหน่วยหรือปฏิบัติตามที่ประธานหน่วยมอบหมาย

ข้อ 6

ให้เรียกประชุมใหญ่สามัญประจำปีภายในหกสิบวัน หลังจากที่ได้เปิดประชุมสมัยสามัญแห่งรัฐสภา

ข้อ 7

หน่วยต้องประชุมกันปีละครั้ง เป็นการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ประธานหน่วยจะเรียกประชุมใหญ่วิสามัญก็ได้ เมื่อประธานหน่วยเห็นสมควรหรือเมื่อมีสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนเข้าชื่อกันร้องขอ

ข้อ 8

ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งสมาชิกของหน่วยที่มีความรู้ภาษาอังกฤษสามารถใช้ในการประชุมระหว่างประเทศได้ เป็นคณะกรรมการบริหารมีจำนวนแปดคน

การเลือกตั้งดังกล่าวให้กระทำทุกสองปีเมื่อครบวาระการดำรงตำแหน่งตามข้อ 10

ข้อ 9

ให้ที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี

- (1) รับรองรายงานการบริหารของคณะกรรมการบริหาร
- (2) รับรองบัญชีการใช้จ่ายเงินค่าบำรุงของเหรียญกษาปณ์ ภายหลังจากได้ฟังรายงานของผู้สอบบัญชีแล้ว
- (3) ดำเนินกิจการอื่นที่คณะกรรมการบริหารเสนอต่อที่ประชุม

โดยที่คณะกรรมการบริหารเห็นสมควรหรือโดยที่สมาชิกของ

หน่วยไม่น้อยกว่ายี่สิบคนเข้าชื่อกันร้องขอ

ข้อ 10

คณะกรรมการบริหารของหน่วยประกอบด้วยประธาน รองประธาน เลขานุการ เหรียญกษาปณ์ ผู้สอบบัญชี และกรรมการอื่นอีกห้าคน และให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี

ให้คณะกรรมการบริหารเลือกตั้งกันเองเป็นเลขานุการ เหรียญกษาปณ์ ผู้สอบบัญชี และกรรมการบริหารอื่นอีกห้าคนตามวาระแรก

ข้อ 11

กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออกโดยยื่นหนังสือต่อประธานหน่วย
- (3) ครบวาระ
- (4) พ้นจากสมาชิกภาพแห่งรัฐสภา

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารหน่วยว่างลง นอกจากครบวาระ ให้กรรมการบริหารหน่วยที่เหลืออยู่เลือกตั้งสมาชิกของหน่วยเป็นกรรมการบริหารแทนในตำแหน่งที่ว่าง และดำรงตำแหน่งเท่าวาระของกรรมการบริหารที่ตนแทน

ข้อ 12

ให้คณะกรรมการบริหารหน่วยมีหน้าที่ดำเนินกิจการของหน่วยและโดยเฉพาะในกิจการที่เกี่ยวข้อง

(1) พิจารณาหนังสือเชิญให้ไปร่วมประชุมสมัชชาขององค์การรัฐสภาอาเซียน ประชุมคณะกรรมการปฏิบัติงานขององค์การรัฐสภาอาเซียน หรือการประชุมอื่นที่องค์การรัฐสภาอาเซียนจัดประชุม

(2) แต่งตั้งคณะผู้แทนหน่วยไปร่วมประชุม ตาม (1)

(3) พิจารณาจัดเตรียมร่างข้อมติหรือการแก้ไขเพิ่มเติมร่างข้อมติ เพื่อยื่นเสนอต่อที่ประชุมสมัชชาองค์กรรัฐสภาอาเซียนหรือที่ประชุมคณะกรรมการปฏิบัติการปฏิบัติงานขององค์กรรัฐสภาอาเซียน แล้วแต่กรณี

ข้อ 13

ให้คณะกรรมการบริหารหน่วยทำรายงานการบริหารงานเสนอต่อที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปีทุกปี

ข้อ 14

ให้คณะกรรมการบริหารหน่วยวางระเบียบการบริหารงานของ
หน่วย

ข้อ 15

เมื่อผู้แทนหน่วยได้ไปประชุมสมัชชาองค์กรรัฐสภาอาเซียน หรือประชุมคณะกรรมการปฏิบัติการปฏิบัติงานขององค์กรรัฐสภาอาเซียนมาแล้ว ให้รายงาน

กิจการที่ไปประชุมมานั้นให้สมาชิกของหน่วยทราบ รวมทั้งแจ้งรัฐบาลหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบด้วย

ข้อ 16

การอนุมัติสั่งจ่ายเงินหน่วย ให้ประธานหน่วยเป็นผู้อนุมัติ และให้ประธานหน่วยหรือกรรมการหน่วยคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ลงนามร่วมกับเหรัญญิกหน่วยเบิกจ่ายเงินหน่วย

ข้อ 17

เลขธิการหน่วยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานทั่วไปของหน่วย หรือตามที่คณะกรรมการหน่วยมอบหมาย โดยประสานกับสำนักงานเลขธิการรัฐสภาเกี่ยวกับงานธุรการปกติของหน่วย

เมื่อเลขธิการหน่วยไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ประธานหน่วยจะมอบหมายให้กรรมการหน่วยคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติ หน้าที่แทนเลขธิการหน่วย

ข้อ 18

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการ
หน่วย

ข้อ 19

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับนี้ ให้กระทำในที่ประชุมใหญ่ของหน่วย
ผู้ตติขอแก้ไขเพิ่มเติมต้องเสนอโดยคณะกรรมการบริหารหน่วย
หรือมีสมาชิกของหน่วยจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบคนร่วมกันลงชื่อเสนอ
ผู้ตติเช่นว่านี้ ให้ส่งแก่สมาชิกของหน่วยล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้า
วัน ก่อนวันกำหนดประชุมใหญ่ที่จะได้พิจารณาผู้ตตินั้น
เพื่อประโยชน์แก่การวินิจฉัยผู้ตติ ที่ประชุมใหญ่จะตั้งกรรมการขึ้น
คณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินเก้าคน เป็นผู้พิจารณาผู้ตตินั้นก่อนก็ได้

ข้อ 20

ให้ประธานหน่วยประจำชาติไทยในองค์การรัฐสภาอาเซียนรักษา
การตามข้อบังคับนี้

ข้อบังคับนี้ ให้ใช้ตั้งแต่วันที่ 16 กรกฎาคม 2525 เป็นต้นไป

พลอากาศเอก หะริน หงสกุล
ประธานหน่วยประจำชาติไทยในองค์การรัฐสภาอาเซียน

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 99 ตอนที่ 103 30 กรกฎาคม 2525

